

सं.भा.सं.

प्रवेश सं.

विषय:

वेद

सं.सं.

नाम दर्शपूर्णमासमंत्रार्थ संग्रह चोदिका
वीधायतीका

प्रत्येक पान गुण्डा पनामरु वीधगाव
मह.

पत्र सं.

१-५२

श्लोक सं.

अक्षर सं. (वर्ण)

३२

पं. सं. (पं.)

११

आकार

१०.३ x ४.२

लिपि: दे. ना.

पं. सं.

३१

वि. विवरण

001233

m. y. c. r. d.

पी. एम. यू. पा. - ७७ एम. सी. ई. - १९५९ - ४० ०००

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

व.सं.सं. ४९९४२

नानादिदिनमागवतं श्रीग
नानादिदिनमागवतं श्रीग

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ आश्रये जगदाधारहे रं बोधिसरोरुहे ॥ यद्रजः स्पर्शनादिप्रवा
हिः शुष्यत्यसंशयं ॥ १॥ अस्ति श्रीमदमंदमंदगिरिग्यावस्थलप्रस्खलत्वे गमुंगतरंगभं
गिसुभगन्नभ्रातृजरोधसि ॥ इद्रप्रस्थपुरं जगज्जनयुते सत्संपदा मास्पदं स्वः साध्याज्यवि
लेविनिमूलगुणं भूमेडलीमेडने ॥ २॥ तत्रोदारपवित्रविचरिते सहिष्यविश्वभगलं वै श्रीच
रणारविंदयुगलध्यानादवाप्तोदये ॥ आत्रेयारव्यकुलांबुधो समभवद्रत्ने महादेवकंशेभुः सो
पपरो विनामतिनिधिभीलीयमालोचने ॥ ३॥ वापूजीतिमहामणिः प्रभुवंगेवंशावते मस्तसंस्ते
धोमेघदवावदातहृदयोविश्रोः पदालं वनः ॥ साक्षान्माधव एव संप्रतिपुनस्त्रातुं जगन्मंडलं जा
तोयत्रशशांशमशस्त्रमुविदोदारिद्र्यदावानलः ॥ ४॥ क्षमोहहनधीरताधरीकृतभुजगरजः ॥
पद्मेशः पुरुषार्थोन्वहृतिमरोदयावर्द्धितः ॥ ५॥ यो वेदोतविचारचारुमुमतिः संध्यादि
सत्प्रीतिमान्मादिद्विविणादिदाननिरतोदित्यो महाभाग्भवान् ॥ ज्ञातापेदितवैदिकादिनिक
रज्ञानैकनिष्ठमुधीश्रीमाद्रीनपरायणः सुजनतापूर्णः सदासात्विकः ॥ ६॥ कर्मब्रह्मात्मक

हृदयः कुर्वन्निद्रसदः श्रियम् ॥ उमारमणपादाब्जप्राप्तभूमीद्रव्येभवः ॥ ७॥ बालाजीवाजि
रायाणं प्रेमपात्रतंसं सदा ॥ विद्वान्सर्वनीतिज्ञोभूतनिद्रहयुकप्रभुः ॥ ८॥ वैद्यनाथः पापगुंडे
पथामतिमुतन्मुदे ॥ आलोच्यते कभाधार्थिनीकीरुखचपलतः ॥ ९॥ बोधायनः रूपैः सर्वैरु
पिप्रवरमौलिनः ॥ कलयाजिकमादृशपूर्णभासानुगान्मन्त्र ॥ १०॥ आहिताग्निरन्वाधानदि
ने प्रातरग्निहोत्रः हुताश्मश्रूपपक्षकेशलोमनरवानिवापयित्वा कृतस्नाननवनीताभ्यंजनो
जोऽहृतवासाः स्वातैः पल्प्यध्व्योदिभिः सह प्रत्येकं सप्तभिः सप्तभिर्दभैः पिज्जलेर्मुखेनाभिगु
त्फोर्वंसं सत्पदभीन्समुच्चित्यप्रोक्ष्योदङ् निरस्यति अपउपस्थस्यतत्पर्वने ॥ अथ मेत्राचमनं कु
र्यात् ॥ आपो हि द्येति निस्रभिस्त्रिरपः पिबेद्वाहतीभिर्मुखमुन्मजेदेतद्वा विपरीते तन्त्राचमनं ॥
ततः शेषं समाप्य मेत्रप्रोक्षणं करोतीति ॥ अग्रे श्मश्रूपवपंत अथोपपक्षो अथ केशनिष्क्र
तौ कर्मांते चाभिधानाद्यथाक्रमं वापयेत् ॥ ऊर्ध्वोऽस्थहनुकपोलस्थभालस्थकेशः क्रमेणा
र्थः ॥ अंजनोतेन हृदेन कृतशब्देन बहुव्रीहिः क्रमाचरणकइत्यर्थः ॥ एकविंशसादर्भपिज्जलैः प

वयतीति श्रुत्या बहुभिर्देवैर्नाडीभिर्बुद्धमेकैकोऽर्धेर्षेज्जलमिति विचारण्य स्वाभिनिर्व्याख्या ।
 तत्वेन कुशप्रसमुदायस्तद्व्यत्येज्ज्यातत्वेन च उभयथापि एकविंशति कुशप्रसमुदायस्य
 पवनकरणत्रयीति तथापि त्रैधाविभज्यसप्तभिः ७ गुल्फोत्तं संमजेतः ततः समुच्चित्तैकीकृत्य सुखादि
 संसाजनं मेत्राचमनं मेत्राश्रयणं निअधर्मुपत्ती यजमानादीनां बोध्यानि । एतद्विपरीते व्यस्ताभिर्व्यो
 हतिभिश्चिरपः पिबेत् । आपो हि षेति तस्मिन् सुखमुन्मज्जेदिति वा विपरीते । ततो मुखं च्छेवंहेत् । शि
 रश्च क्षुपीनासिके आत्रे द्वादशं चोन्मज्जेदित्यर्थः । अथ मेत्रव्याख्याने आपो हीति । आपो हि घामयो भु
 वस्तामं कर्त्ते दधातन ॥ महेरणा यचक्षस इति । हि शब्दः एवकार्थः ॥ प्रसिद्धयो वा ॥ हे आपो ययम
 यमया भुवः स्थसुखस्मभावयिष्यो भवत । स्नानपानादिहेतुत्वेन सुखोत्पादकत्वे प्रसिद्धं । तस्मादृशो
 मयं नोस्मान् नृजैरसाय भवदीमरसानुभवा र्धे दधातन स्थापयत ॥ किंच महेम हतेरणा यरमणीया
 यचक्षसे दर्शनाय दधातन ॥ अस्मान् परतत्साक्षात्कारयोग्यान् कुरुतेत्यर्थः ॥ अथ द्वितीया मा
 ह ॥ यो वः शिवतमो मातर इति । यो ययमा कं शिवतमः शतमः सुखे कपातुर्पोरसोस्ति । इहास्मि

न्कमेणि नोस्मान् तस्य भाजयत ॥ तैरसं प्रापयत ॥ तत्र दृष्टं तः । उशतीरिव मातरः कामयमानाः प्री
 तियुक्ता भान्तरे यथास्वकीयं स्तन्यरसे प्रापयेति तद्वदित्यर्थः । तृतीया माह ॥ तस्मा अरंगमाम ० था च न द
 ति । यस्मरसस्य शयायक्षणेन निवासनं जिवथयुं प्रीता भवथ । तस्मैरसाय यो ययमान् अकं भूशं प्रा
 पुमः किंच हे आपो ययं नोस्मान् जनयथः प्रजोत्पादकान् कुरुथ । व्या हतयः नृदक्षिणतः । भूरिति वा
 अवलोक इति श्रुतिः भूरिति एथिव्यात्मको गार्हपत्यो निरिति भावयन दक्षिणतः दक्षिणं मेस्यं मेमृजे
 त ॥ भुव इत्युभरतः । भुव इत्येतद्विस्तारमिति श्रुतिः अत विस्तारको आहवनी य इति भावयन उत्तरतः । उ
 नरमेस्थं मेमृजेत । सुव इति अलोमको ओष्ठौ । सुव इत्यलोको इति श्रुतिः । सुगोमको दक्षिणानि
 रिति भावयन अलोमको ओष्ठौ मेमृज्यात् । दक्षिणा । दक्षिणामिति प्राप्नोति दक्षिणा वा । एतन्नाम
 को दधिप्रियः कञ्चिद्देवविशेषः । अग्निरित्यन्ये तस्य देवस्याकारो यो अहं ईहति तानाम्मि । की

३

पञ्चतन्त्रे

दृश्यन्ति ह्येते जेयशीलस्य अश्वस्य व्यापिनः । वाजिनोऽन्नदतः । संदेवो नोस्माकं मुखं सुरभिः कर
 त् । कर्पूरदिद्रव्यसमं हि प्रदानेन सुगंधोपेतं करोतु । अस्माकं मायुः । विचित्रतारि यतः प्रवर्द्धतु । आपाद्भि
 र्द्वितिव्याख्यातं । यच्चिद्विते वरुणप्रियाम इति । हे वरुण देवते त्वदीये यच्चिद्वितं भक्तिं चिद्विषमं य
 विद्युद्विदिने दिने प्रकर्षेण मिनीमसि तर्कयामः । न च दृष्टोतः । विशेषयामस्योः प्रजाः स्वस्वव्यापारे य
 था तर्कयंतित इत् । हि यस्मा त्वदीये मे वरुणं सर्वदा तर्कयामस्तस्मात्तो परिचरे मेति शेषः । द्वितीया मा
 दा हे वरुण मनुष्या यं देये देवलोका वरुणि निजने यत्किंच दममिद्रो हे स्वल्पमधिकं वा द्रो हे अचिनी
 अज्ञानेन च रामसि कुर्मः । किंच यदपि तव धर्मो त्वदीयेकं मे सुयोपि मविनाशयामः । हे देव तस्मादेन सो द्रो
 दा कुर्मो नाशयु नो स्मान्नारीरिषः हिंसोभा रूथाः । तृतीया मादा । कितवासः धूर्तं समानाः स्वार्थसा
 धनपराः कृतिजो यत्कर्मो गिरिपुत्रो शितवंतः । नदीचिनतु देवने सस्य ग्यय हूतो प्रवर्तते । वा अथ

३

वायतघपापे मस्य अवश्यं कृतं ज्ञात्वे वरुणमिति सुतः । घृतिरुद्रः । अघृतिर्या उरुद्रस्य परे । आयेनामे
 कदेश इति न्यायेन । अघृशशास्ताः सुपो सुतु गितिलुकिः । घृति एवं च घृतिपादप्रणार्थकः । अखं
 उः पापवाचको निपातो वेति अभियुक्तोक्तं व्याख्याने चित्यं । उत अपि च यन्त्रविद्या । यथापमज्ञानेन क
 तमिति सुतः । सर्वो ताः कृत्स्निभिर्निनाशितं मे गेज्ञात्वा कृतमज्ञानेन कृतं चेति यानि सोतानि सर्वानि शि
 थिरे वशिष्ठिना नीव विप्यपरिहरद्री कुर्वित्यर्थः । अथानंतरं हे वरुण ते तव प्रियासः स्याम प्रिया भवे
 म ॥ हिरण्यवर्णाः शुचयः ॥ नाभवंति ति । आपस्तावन्निर्मलत्वेन भास्वरत्वाद् हिरण्यसदृशवर्णोपेताः
 तथा शुचयः । स्वयं शुद्धाः पावकाः स्नानादिनाशरीरादिभिरुद्धृतवत् । यास्वपु कश्यपाख्यः प्रजाप
 तिरुत्पन्नः । यास्वपु दंष्ट्रोप्युत्पन्नः । अन्विचया आपो गभस्वे नदधिरे तदेतन्नयं शास्त्रांतरगतं भ्यो
 र्थं वादेभ्यो दृष्टव्यं । अत्राप्यन्तर्गभी अणामनीति चतुर्थकोडे मे चोत्तरमास्मात् । ईदृशो या आपस्ताः

स्योनाः सुरवकारिण्यः अतोऽस्मान्शं भवंतु सुखं प्रापयेतु ॥ यासां राजा भवेत्ति ॥ बहणाख्या
 राजा अपामधि पतिर्यो सामां मध्येवाति गूढः संचरति ॥ किं कुर्वन् जनानां सत्ता नृतेष्ववपश्यन् ॥
 स्नानपानादौ यो यथाशास्त्रमाचरति तत्सर्वमवपश्यन् ॥ तच्छापोमपुरसंश्रुतेति शारयंतीति म
 धुश्रुतः शुचयश्चादिपूर्ववत् ॥ यासां देवादि ॥ भवेत्ति ॥ दिवि द्यौः के देवा यासां प्रासंबधिसा
 रं भक्षं कृण्वंति स्वभाज्यं कुर्वंति ॥ पीयूषं हि देवैः सेव्यं ॥ तच्चापोमसारभूतं चाश्रापों तस्मिन् नृपि प्रा
 रूपा बहु प्रकारं भवंति ॥ याश्चापः स्थितीं सर्वं पयसा सक्तीयेन द्रव्येण दंति ॥ कैर्दयंति ॥ आनिर्मलाः
 तान आपद्वादि पूर्ववत् ॥ शिवेन माचक्षुः निधनेति ॥ हे आपो मयं शिवेन वक्षुवाशं तया दस्माना
 पश्यत ॥ मामवलोकयत ॥ तथा शिवया तनुवाशं तेन त्वदीयशरीरेण मे त्वचमुपस्पृशत ॥ अहमप्य
 सुपदो जले बुस्थितान् सवीनप्यग्नीन दुवेनुहोमि ॥ होमेन तर्पयामि वो सुप्मदीयं त्वर्चः ॥ कोतः

यच्चावलं यदप्योजो बलहेतुरष्टमाधातुः तत्सर्वमपि निधनस्यापयत ॥ पयमानः सुतुमा इति ॥
 यो देवः पातासर्वं यो शोधयेतासदेवः पवित्रेण शुद्धिं साधनेनास्मदीयत ॥ पयानादिनामां पुनानुशे
 धयतु ॥ कीदृशः पाता ॥ पयमानः शोधनकुशलः ॥ सुयज्ञैः स्वर्गएवोत्पन्नः ॥ विचर्षणिः विविधयोगे
 धनप्रकाराभिस्तः ॥ अथ द्वितीयाभाह ॥ पुनंतुमादेव ॥ आयव इति ॥ ये कल्प्यादौ स्वर्गलोके पुंससुत्पन्न
 तेन देवैरुत्पन्ना जनाः ॥ ये च स्वायं भुवमनु प्रभृतयो रूपयः ॥ ते विस्वकर्मवशात्सुतप्यलोके आयांती
 त्यायवो मनुष्याः सदाचारपराः सुश्रुतवतः ॥ ते विश्वे सर्वे विधिना अनुग्रहबुद्ध्यामां पुनंतु ॥
 अथ तृतीयाभाह ॥ जातवेदः ॥ ऋतून्नु इति ॥ हे जातवेद उत सज्जसर्वजगद्भिज्ञाग्ने देव ॥ शुक्ल
 दीद्यतः दीप्याभासमानः ॥ संकतैरनु ॥ अस्मदनुष्ठेवान् कर्मविशेषाननुसृत्य पवित्रेण क्रत्वा
 शोधकेन त्वत्संकल्पेन पवित्रवदस्मदनुष्ठितं कर्म शुद्धिमुक्तं यथा भवति तथा मां पुनरिच्छेद्य

य। चतुर्थीमाहः॥ यत्ते पवित्रं तेन पुनीमहदति। हे अनेत वा विं विज्वाकापो अंतरामप्येवितते विसृते
 यस्य वित्रेशु हि साधनें ब्रह्मपरिहृदमस्ति तेन वये पुनीमहे। अथ च चमीमाह। उभाभ्यां देवपुनीमहे इ
 ति। हे सवितर्देव त्वरीये यस्य वित्रेशु हि साधने। यश्च सवः कर्मस्वस्मद्विषयं प्रेरणं। ताभ्यामुभाभ्यामिदं ब्र
 ह्मपरिहृदं कर्म पुनीमहे शोधयामः। अथ षष्ठीमाह। वैश्वदेवीपु० रवीणामिति। वैश्वदेवी सर्वदेवस
 यं हि नीवादेवी शोधनकुशलास्मान्पुनती शोधयेती आगादा गच्छतु। मय्येयस्याः देव्यास्तनुवः शुद्धि
 हेतवो देहविशेषाः वीतष्टाः क्रान्तस्तुतयः तथा देव्यानुग्रहीताः सधमाद्येषु क्रुत्विभिः सह हव्ययोगे
 षु कर्मसु मदंतो हव्यतो वयं रवीणां धनानां पतयः स्यामः। अथ सप्तमीमाह। वैश्वानरो रश्मिभिर्मोषुना
 यमापुनीतामिति। विश्वेषो न राणां हि तो न्निरादित्यो वादेवः स्वकीयरश्मिभिर्मोषुनातु। यातो वायुदे
 वः प्राणो नेषिरः प्राणरूपेण देहेषु गच्छन्मयोभूः सुखभावं यिता भवतु। राश एधि यो च क्रताव

रीक्रतावर्थे सत्यवत्सोयन्त्रियेयतायद्विते सत्सोपयसाजलेन पयोभिः क्षीरादिरसेश्च मोषुनीतो। अथा
 ष्टमीमाह। वृहद्भिः सवितस्त० पुनाहि मेति। हे सवितः। कर्मसु प्रेरकान् देवमन्त्रभिर्मननैरस्मदनुग्रह
 विषयं मोषुनीहि। कीदृशोः वृहद्भिः महादेवादरयुक्तेः। तभिः पापतरणासाधनेः। वर्विष्टैः चिरकालानुवृ
 त्तावृहत्तमं देहैः शोधनकुशलैः। अथ नवमीमाह। येन देवा अपुनतं ब्रह्म पुनीमहदति। येन शुद्धि साध
 नेन देवाः पूर्वीन्यनमानानपुनत। केशगताविति धातो रूयन्त्यः शकारोतः केशशब्दो गतया चीयेन शुद्धि
 साधनेनापो देवताः दिव्यं कश्चोपुनत। द्युलोकविषयं गतिं शोधितवतः दिव्येन द्युलोकपोम्येन ब्रह्मणा
 परिवृष्टेन तेन शुद्धि साधनेनेन देव ब्रह्मानुधीयमाने परिहृदं कर्म पुनीमहे। अथ दशमीमाह। यः पाव० सोम
 र्वं देमपू० श्वनेति। यः पुमान् पावमात्रीः शोधकदेवता संवेदिनी रीताक्रान्तं अप्येति पदं। अर्थतः अह
 निवा। मपुस्यः सर्वैरसंसारभूतं फलमप्राप्तिं भुंक्तो कीदृशं रसे क्रुत्विभिः संभृतं तं ब्रह्मदभिज्ञैर्मुनिभि

श्वसंपादिते अतएव पुनश्चुद्धं मातरि श्वनावायुना सहितं स्वादु कृतं अर्घ्यं कादशीमाह। पावमानी कीअ-
 भूदकमिति। योऽप्येति तस्मिन् पुरुषाय स एव स्वतीरसंदुष्ये। कीदृशोक्षीरादिरूपं॥ अथ द्वादशीमाह० पाव
 मानी स्व० पयस्वतीः॥ क० हितमिति० याः पावमान्यः कृचत्ताः स्वत्ताः स्वत्पयनीः क्षेमप्रायिकाः सुदु
 धाः सुदुष्कं दुग्धानाः पयस्वतीः क्षीरादिरसहेतवश्च प्रसिद्धाः अस्माननुमहं विनिशेषः कृषिभिर्म
 नदृशिभिर्मुनिभिः रसः फलसारः संघटतः अस्मासु संपादितः ब्रह्मे मे वाः तस्मात्काः द्वादशीमाह० तेषु स्मा
 सु अमृतं अविनाशं प्राप्ते संपादितं अथ त्रयोदशीमाह० पावमानीर्दि० समाप्यतादति० देवैरिंद्रादि
 बिः समारुताः संपादिताः पावमानीर्देवीः पवमानमेवाभिमानेनैवैरिंद्रादीनां स्माहं लो० क हयं दिशं तु प्रपद्यं
 तु० तत्र सान्नामोऽनोः स्मदर्थं समस्तान् कुर्वेत्। अथ चतुर्दशीमाह० पावमानीस्वरूपं दिद्यतं हितमि
 ति० घृतं श्रोतं तितिक्षारयंतीति घृतं शुनः अन्यत्सर्वं यत् अभवे च द्वादशीमाह० यमदेवाः पुनर्न तु मेति० देवाः

द्वादश्याः येन पवित्रेण शुद्धिमाधनेन सदा खरेहं शोधयेति० सहस्रावोत्तरभेदपुके न तेन साधनेन पावमा
 न्यः कृषाः मापुनेत्। अथ चतुर्दशीमाह० याज्ञिकसं प० पुनी महं इति० यत्पवित्रं शुद्धिमाधने प्राप्तापसं प्रजा
 पतिसेवधिगतो द्यामेदर्थे० विमित्तावशतसंख्याकैरुद्यामेकोऽविशेषं सुके हि रण्यं यापहरणसाधनेन प्र
 णिण्विर्मितं तेन तादृशेन पावे त्रेण ब्रह्मविशेषेण विदो वपेत्तत्र सर्वमपि शुद्धं परिहृत्कमे पुनीमहं
 पूजोपिशोधयामः। अतस्तददशीमाह० इन्द्रः सुनीतीति इन्द्रः सुनीत्यारोभजनफलप्राप्तिकयाद्यासहमा
 पुनातु वरुणः समीच्या अनुकूलयादेव्या सह मापुनातु। यमो राजा प्रमणाभिः प्रकर्षेण मारिकाभिर्दे
 वीभिः सह मापुनातु० जातवेदा ऊर्मयेत्याक्षितादिरसप्राप्तिकयादेव्या सह मापुनातु० कयानश्चित्रं
 सृतिभिः कस्य प्रजापतेः संदेहिनी सस्मिन् नये केति शृष्टः स्त्रीति गोवर्तने० ऊनी शशोरक्षाया चकस्त
 याऊत्या प्रजापतिसेवधि नारक्षणेन विज्रभ्रावत् चित्रोदयं शोनोः स्थानप्रत्यागतः कीदृशो यज्ञः

सामाहः स्यात्तत्र यज्ञोक्त्या सह मापुनातु०

मदावृषः सर्वदा वर्धमानः तस्मात्सर्ववृद्धियतमः सवयवः कस्याप्यप्रतिसेवेधिष्याश्विष्याअति
 शब्देतयाशक्त्यावृतावर्तते। हेन्द्रलोकः प्रजापतिः मसत्सुदयनुर्हयनु। कीदृशः प्रजापतिः ससः
 परमार्थभूतः सदानो हर्षकारणतोभापरादीनोअंधसोऽन्त्यचमद्दिष्टः अतिशयेनवर्द्धिता। आ
 रुजेसर्वनोतिष्ठं गार्ध्व्यसुअपेक्षितंधने। दृढावितृढमेवकरोति। शेषः हेमनापतेजरित्करणं जारण
 शो। तानोसखीनोतद्विद्विष्याणोसोस्पाकेशतेऊतिभिः तस्मैरव्याकैरक्षणेः। अभीपुणः सर्वगतः सु
 दृअवितामवाप्ति। तरस्सुनिचतुर्थीतद्वपथमा। तरस्समेदीति। मेदीदेवानोहर्षकरः ससोमस्तरस्सो
 दृन्पाधनः सकाशतारयन्धावतिपवते। तदेवदर्शयति। सुतस्याभिपुतस्याधसोदधानामना। सकस्य
 सोमस्यधारधावतिपवते। पुनरपितदेवाहास्येतादरार्थ। तरस्समेदीधावतीति। यद्व्याकरोयात्केनालो
 र्नीदृष्टः तद्यथा। तरतिसकापंसर्वमेदीयस्योतिधावतिगुरुसङ्गति। धारसुतस्याधनोधारयाभि

पुनस्यसोमस्यमेवपुनस्यवाचाकृतस्येति। अथद्वितीया॥ उक्तावेदेति। वस्सोधनानामुक्तोसरराश्रीला
 प्रदातीद्विद्योतमानास्तुमानावसोमस्यधारामर्त्यमनुष्यं नमामेवमोराहंतेवेदज्ञानाति। सिद्धम
 न्यत। अथतृतीया। ध्वस्योऽस्मि। सिद्धमन्यत। अथतृतीया। ध्वस्योऽस्मि। ध्वस्योः पुरुषंयोः ध्वस्यः क
 श्विद्राजा। तयोः मयोरेतरेतरेवोगविबक्षयादिवचनेदृष्टये। सहस्राणि धनानोसहस्राण्यादद्रोहैव
 येप्रतिगृह्णीमः। तदस्माभिः प्रतिगृहीतेधनमुत्तममस्ति। तिरुषः सोमंप्राथयितृति। सोमस्यस्मृतिः। सि
 द्धमन्यत। यथाबस्तारएतयोर्धनानिप्रतिजग्राहेवेतरेतपुरुमीच्छेतिप्रतिजगद्गुरुः तथादशद्यायनके। अ
 थहवेतरेतपुरुमीच्छेत्तदश्वीध्वस्योः पुरुषस्योर्वहप्रतिगृह्णीमरगिराविवमेनातेतोहस्तोऽगुल्यसतेप
 तिम्। शातेनावकामयेतामस्मानविवेदेसातेस्मादाजमिवैवंप्रतिगृहीतमिति। तावेतस्तुर्जचमपश्मसो
 तेनप्रलेनोततोवेतयोरातमभवदानमिवैवंप्रतिगृहीतसयः प्रतिगृह्णीकामयेतेत्यादि। अथचतुर्थीति

आययोरिति। ययोर्ध्वस्तु पुनर्वत्योस्त्रिंशतेति शतानि सहस्राणि तानादृष्ट्या दत्तं प्रतियग्लोमः॥ त
 योरस्माभिः प्रतियग्लोमतं सर्वमप्रतियग्लोमतमस्ति निसोमैरूपिः प्रार्थयत इति सोमयेव लुतिः॥ सिद्धमय
 त्॥ याः पुरस्तात् ५० नारभेदतिः ररपरे शमप एवपवि त्रैशुद्रिकारं लंयासां तास्तादशीभिः॥ अत एवोत्त
 वनमेत्रेसमाध्यापते। देवोः सवितोऽमुनात्वं इति भिदिति। देवागातुविदइत्यन्वाधाने पक्षमेतत्तत्स
 येन त्वाक्कामिदेवागातुऽप्यतामितिः॥ तातुमोः तैविदतीति तातुवित्तादशाः हेदयाः यूयेयतायय
 तातुजानार्थगातुविंदतमार्गैकभाधः सोमं यतो मनसं यतिना अस्मदीयमनः पालकेन देवेन परमेश्वरेण
 वा तातजायोः सकाशात् प्रयुज्यतां प्रैवतो। अनुज्ञानस्य च क्रिया रूपस्य चलनादेतुवीषुः कारणं। आकूले
 हृद् ईद आकूलादिसिद्ध्यर्थं तां परोदधे पुरस्कृत्य सेवे। आकूतिः सैकल्पः। कामोभागः। समधिः। समृद्धिः। अ
 मृतत्वं अपमृत्युगदित्ये। जीवने। अन्नादिसंपत्तिः। आकूतिः लोके क्रुद्धिमंतः कतीरोः वसेत्वरक्षार्थं स

अधो धनादिसमृद्धयर्थं व अस्मै दस्याकूतिसकल्पं कामभिर्लोधिपापुद्विषे पांश्चयुनते आश्रयेति। नति
 दनेरदेयेण स्वतेजानाकूलादीन् भजेत। आकूतिर्देवी० अहमाकूतिसकल्पाभिमानिनी देवी कार्यं पुकुवो
 ए स्यमनसः परोदधे। सैकल्पं पूर्वमेव सर्वकार्यं मदीयेन मनसा क्रियत इत्यर्थः। सेयमाकूतिः यत्तस्य मात
 स्थानीयासतीमममुह्यसुखेनावस्थितुं शक्या। सकामः। कामतहितः मदीयेन मनसा यत्कार्यं कर्तुं भि
 छामिमदीये हृदयेति विष्टमेन त्वाये विंदयं लभेयं। तन्नाक्रुध्यतोः सकामः तवमेकृध्यतोः। एवमुत्तरत्रा
 पि न्यायेयं। द्वादेव हूः० पितरोऽमुदंतु। येयं द्वादेवो गिरूपाः। सेयमवदेव हृद्देवानामाहुविज्जी। पलुम
 गः सो वपत्तनीयं तत्र नैकः यत्तव हृत्पतिः सो यमुकधामदानि उच्यैः शम्भैः। तायमानो मदीये वेषु मे
 वाक्येषु तानि वाक्यान् यथा मदानि। शं सं शिषत् शो सति। ये विश्वे देवास्ते त्रयस्सुवाचः रत्नानां वत्कारः हेम
 त् रूपे पृथिवियथोक्तानां मित्रादिदेवानां मनुप्रसदपगधरदितं मोक्षं नाहंसीः। लवतु प्रहृदं मधुमनिषे

मधुवत्प्रियमवकाशमनसाचिंतयिष्यामिः तथा मधुजनिधिमधुवत्प्रियं कर्मफलमुत्पादयिष्यामिः
 तथा मधुवत्प्रियमनधुवत्प्रियस्य हविषा देवान्प्रतिवहने करिष्यामिः तथा मधुवत्प्रियमनधुवत्प्रि
 यं प्रतिगमस्वैवाक्यमुच्चारयिष्यामि तथा प्रतिगमोन्मादद्वेषेनादृशं दृष्टुं शक्नोते वाचमुक्थ्य श
 द्वादि रूपा मृग्या संसवनयमेक ययामि। कीदृशी वा चेदेवेभ्यो मधुमती रनामो मधुवत्प्रिया। मनुष्ये
 भ्यः शुश्रूषेणामनुष्यैर्होत्रादिभिः श्रोतुमिष्यमाणोः तादृशी वा चेन्नुवाणे मोक्षोः तमेवा विक्रमा
 दाभावस्तुतो भार्यदेवः भवेत्तु पूर्वीकः पूजयः सर्वपिबालमंतुपितरश्चानुजरेतुः मीचीनेयेगामि तु प
 लः ममेतु रनामनु विन्देक कथयः अनुष्टुप्छेदाः प्रकृताः सर्वदेवाः पूज्येन उन्नतं न तु परमा
 त्मा प्रतिपाद्यते। हे देवाः पूर्णमासस्य दर्शस्य वा अन्यकर्मणा देवताः अस्मादयः यतो पूर्वमागे वेनारर
 स्थातः प्रकृतयस्तान्मर्तुमभ्यः। लब्धाय हं प्रवर्तयत इत्यर्थः। किंच मनोपि वाचा वा तातव्यामेन प्रा

णप्रैरकेन वादेन स्य प्रकाशेन विज्ञानकोशमिमानिना अंतरा अंत योप्रिणास्वाभिन्नसाधनः स्वा
 भिन्नः पकृतोयेयज्ञः सोमः श्रुत्यतोसमाहिं नीयतो। आत्मनोयज्ञप्रयोक्तृत्वेतदनुसंधानस्य च श्रेयः
 संपादकत्वेति निरीषाः सन्मामनेति। विज्ञानेयज्ञेतनुते। कर्माणि तनुतेपि च। विज्ञानेदेवाः सर्वत्र स
 त्येष्टमुपासते। विज्ञानेब्रह्म चेद्देवः तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति। शरीरे पाप्मनो हितो। सर्वोन्मात्समश्रु
 त इति। दूदं व्याख्याने पूर्ववापि बोध्यं। ममाग्न इति दशवैतुवाकः। ऋषिर्जमदग्निः सर्वोस्त्रिष्टुभोज
 गत्सोवा। तत्राद्या। ममेति। हे भस्वे आहवनीयममयजमानस्य यजमानाग्नित्वादाशिवा बिह्वेषु स्वर्गस्थ्या
 नेषु वीदीतिरमुः यतो वयं त्वामिधा नादीपयेतोः स्वाधानेन तनुवेत्सदीये शरीरेषु येमवर्द्धयेम। अतएव
 चतस्रः प्रदिशो विदिशो दिशश्च्युतस्था देवा मह्येन मेमो प्रद्वी भवेत्तु किंचाध्यक्षेण स्वामिना लया एतनाः
 संप्रामान विवादपदानि वा ज्ञयेम। अथ द्वितीया माहममदेवेति। हगाहं पसल दन्वाधानेन ममयजमान

स्यस्यर्क्षस्थाने ईहावेतो ईहाहितामरुतो विहुरग्निश्च सर्वदेवाः॥ अहं हस्मि कथमाहाय्येनेतुः उक्त्यापके
 अंतरिक्षं यजमानस्मगोपेरक्षकमस्तु। मर्त्यं यजमानः ममाध्यायने अस्मिन्नामे अभिलक्षितं विषये वातो
 नुकूलो वातु। नृती धामाहमयीति। हेदक्षिणामेतेदन्वाधानेन प्रीता देवमपि यजमानेदविणधनं आथ
 जंतो देदतु। आशीर्वाज फले मयि यजमानेस्तु। मयि देव हृतिः देवाकानं आर्क्षिं यमस्तु। देव्यादिविभवा होत।
 रः ऋत्विजो न्निहोतेत्यादयो ईदंशः ऋहः एवमग्रेपि। ये पूर्वज्ञानापत्ये यज्ञप्रयोगेन एवात्र। वनिषंत।
 अयजंत। अतो देवभूतत्वात्। वयंतनुवा शरीरेण शरीरादिभिः साधने रक्षाः अक्षीणाः स्याम। सुवीराः॥
 एवं विधाञ्च प्रजावंतश्च स्याम। अत्रति स्मिरेके कान्वाधाने वक्षे एतां तिस्र आहवनीः यान्वाधाने पद
 तया व्याख्येयाः॥ अथ वतुर्थीमाह। मनुमिति। गार्हपत्यान्वाधानेन मनमयजमानस्य पानिहव्याहवींषि
 देवभ्यो देसाभितानि ऋत्विजे मर्त्यं मदर्थं देवभ्यो यजेतु ममनसः संकल्प्या यथा रथे भवतु। अहं किं विदये

नो मा प्रापे सर्वदेवाः यूथं भवत्परिचारकस्य मम अधि यो नतं० अन्वाधानमधिकं भूतं० पंचमीमाह०
 देवीरिति। हे देवीः देव्यः द्यौतमानाः दिशः षट्। प्रधानाश्च तस्मत्प्राप्तमधश्च कुदीर्घस्यः यूपे नोस्माकं
 गार्हपत्यमग्निमिधानमभिलक्षितं उरुविपुलं कृणोत। देविष्वेदे वा इहास्मिन्कर्त्तव्यं विविरमध्वे। पराक्रम
 ध्वं। यद्यः स्मन्वीरयध्वे प्रजावंतः कुरुत। वयं च भवत्प्रसादात् यजयामाहास्महि। प्रजया विपुस्तमाभू
 तस्मात्तन्भिः शरीरादिभिर्वा कृत्वा धनैश्च माहास्महि। सोमराज नो षधी शदिषते शत्रवे मारया
 मा वशमा माभूम। रधिरत्र वशीकरणकमी। अथ षष्ठीमाह। अत्रिरिति। अग्निः हे अग्ने गार्हपत्या
 मन्यं नो धत्स्व दीपमस्मदपराधने पुरस्तात्। तृणापुरतः प्रतिबुद्धं दक्षिणपत्र। अदलुः अतुपहिं सि
 नो गोषाः रक्षकः त्वेनो अन्वाधानान् अस्मान् संवेतः पालय पादेष्यः किंच ते पुनः क्षत्रवः निघृतः
 निघृहीतगतयः प्रत्येचः ये आभिमुख्येना गताः प्रतियंतु आगच्छंतु० तेषां शत्रूणां विजं प्रबुधा

प्रत्या अमासद्वितयतुः सप्तमी माहः धातेति धातृणां विधातृणां मपि धातो यो दक्षिणाग्निर्भुवनस्य
 पालयितो देवः प्रकाशकः सविता अभिमातिषादः पापहता । अश्विना व्यानुवाना उभा उभये आन्य पाह
 विर्भुजश्च हस्यति हृदतो लोकस्य पातारो देवाश्च संयज्ञं यजमानं च न्यधीत अनधीसोऽतु । अनेन दक्षिणा
 ग्न्यन्या धानेनेति शेषः स र्वत्र विभक्तिवचनव्यत्ययो लोदसो । अष्टमी माह उर्वेति उरव्यचानः विस्ती ।
 र्ण विविध गतिस्तारु पृजावा न्या महिकः मत्त नः स्मिन्ने आ काने पुरुहूतः बहुभिरा हूतः पुरुषु विस्ती
 र्णः स दक्षिणाग्निर्लोक्मा कं शर्ममु त्वयं सत् पछतु किं च हरिताभं इ परमं श्वर्ययुक्त अने त्वं प्रजायेतो
 अस्मान् सुखय । नो मारी रिषो माक्षीणान् कुरु मा च परादाः दान पराः सुखो मा भूमाः न च मी माह ये
 न हूति किं च नो ये स पत्न्याः शत्रवः ते अपगता भवन्तु । वयं च ईद्राग्निना मेतदादिभि रत्रयष्ट्येर्देवैः ता
 न् स पत्नान् अपवा धामहे । लोदसो ये वचनव्यत्ययः । वसुधैव कृती रुद्रः श द्यायमानः आदित्यो ह

चिराता दक्षिणाग्निमी अन्वा दधाने उपरिस्पर्शं सर्वेषामुपरिवर्त्तमाने उग्रं हि सतो दीप्तिमेते चे नारं ताता
 रं अधिराजमधिकं राजमानमक्रुन्करोतु छंदसिलुङ्गलङ्कितः । यद्वा दक्षिणाग्न्यन्या धानेन वस्वादयो
 पि मामेतादृशं कुर्वन्तु । दशमी माह अर्वेति य ईद्रो गोत्रिद्रो अजितया न्यो धनमि चोश्च जियुः । तमवीं नं
 समीपवर्त्तिनममुतः सर्गा दक्यामं हविर्वे अस्मत्कृते विविधा काने समागत्ये मेयज्ञं नृपस्य सेवयः
 देवर्जो अश्ववाहनं दतो वयमस्य हविर्कोशान् मेदिनें मे दक्षिने कुर्मः । उपलक्षणं चैतत् । येन यष्ट्या
 अन्वा दयः ताना क्यामं हसर्वे यज्ञं जुषन्तु तान् मे दस्विनः कुर्म इत्यर्थः । पयस्वती । सृजेति सारया चीप
 यः शत्रुः । ओषधयः पयस्वत्यः सारवत्यः । वीरु धोलता नो संवे पीयत्ययो निर्गतक्षीरं तदपि पयस्वतस्त
 रवत् । अपोम ध्येयत्ययः सारयज्ञपयोग वादिक्षीरस्य सारं तेन सारेण संवेण ईद्रोमो । ते सृजसे यो ज
 य । अने व्रत पः धृतामिति । व्रतस्यानुष्ठेयस्य कर्मणः पालको व्रतपतिः तादृश हे अने व्रतमिदमह

२५

नास्ति न भवतु । ननु मीतिदानापरार अत्यामुनियंजमानेपरिस्मृत । अपरपरपरयावह्यश्च भवतु । अ
 हेयं जमानस्मृतानभिपद्योनेन इति शेषः । यजमानस्वयभस्याहीनिदेगाखे अस्मयजमानस्वयभः नृक्ष
 । रक्षमो नाग्यत्वाभजोपरगुनीति शेषः । देवस्य तेति । देवस्य द्यौतमानस्य सवितु रुतस्य आदि प्रतिपादनेना
 पुत्रा तु गदित्यस्यापुत्रता अश्विनोः संवेधिभ्यामदीयाभ्यामाहुः । देवस्य अध्वर्यावा दश्विनोराध्वर्यवत्
 सामान्यादतयोराश्विनत्वे पृष्टः पोषयितुः संवेधिभ्यामदीयाभ्यामहस्ताभ्याहे असि दत्ता माददे । पत्नस्य
 द्यौषदसीति । हेगार्हपत्य आहवनी यवायत्तस्य प्रकृतस्य द्यौषतधुनेद्व्यसाधनमसि । प्रमुच्यते रक्ष
 ति । अस्मिन्मसि देवि रुद्रराक्षसस्यैरिणां च स्वरूपं प्रतिनपनेनात्येते दग्धं न परमं प्रातेत न नीत्यनुष
 गाः प्रथमं जुहमिति । इयं पिषणा मदीयाभ्यामिहः तद्गुः । ररु बर्बर्ह ररु प्राप्नु प्रागाहति । कीदृशी म
 नुनाहतामनः हविंकाप्रता निरूपणमनुनाहतास्येधयान्न नतीक्षणीकृतं यस्मात्ते पूर्वकयानु

२६

ता तारः पूर्वस्योदिशि बर्हि रानयेति देवभ्यो रुचिर्भुग्म्यः प्रिये । इह बर्हि रासदे । बर्हि रिवेद्यो आमादमिष्यते ।
 देशान्तीपरिषृतमसि हि दर्भं जातत्वेदयानामर्थपरिगृहीतमसि । न लोकि कार्ये । वर्षे वृद्धमभि । लोचवर्षेण
 पुनरभिवृद्धमभि । अतस्तवापिन लुतिः । वर्षं शतृः वृष्टिपरः । वर्षं वृष्ट्या ओषधमस्य । वर्षं वा शतं । देवबर्हि
 देवबर्हिः तामहमन्वगुगुणमपि माहिमिषः । तिर्यगणि माहिमिषः किं तु नावत्के बले समस्तामि । वर्षं मे राध्या
 नमिसि । सिद्धमधि निदधाते । वर्षेण ते शेषः । वर्षं ते राध्या सं हि देवबर्हि । ते वर्षं राध्या मां छिं । यद्यतव छेदने
 न वर्षं राध्या सं नाना प्रगे होसादने न यईयानि । आछे ताते भारिषे । एकै न यत्नेन आछे ताते भारिषे । देवबर्हिः
 तवाहमा छेतापि मे त्रसामथ्योन्माहिमिषः । देवबर्हिः शतवत् शेषेति । देवबर्हिस्त्वमपरिमितशस्त्रं स हि वि
 पूजाय स्वासहस्रवत् शस्त्रावियं रुदे मा । वयं पुत्रपौत्रादिभिः सह स्मृतास्व विविधं वर्धेम हि । इथिष्याः ० पादि
 हे आधारत्वाका छेदं मे दर्भमुच्छिद्यिष्याः । संपर्की दक्षः । अदित्ये रासासि । हे शुक्लत्वे अदित्याः इथि

व्याः रशनासितयाविधो लोको मोक्षार्थः । सुमेधतात्वासेभराणि । देहममुष्मि स मुदा प्रमुसेभतायोग्यवा
 रज्ज्वासे गच्छामि । इहाप्येसन्नान्नमिति । हेरशने इद्राण्याः शय्याः शतक्रतुपत्त्याः सन्नान्नममि । इद्राणी
 या अन्ने देवतानां समनस्तुतेति । अन्ते । पूजाते प्रेथि यथा तु देहमजातनपयोपको देवः प्रेथि क्रतुना मते मा
 म्थातु । देहमजाततपोपशुकारीत्यप्रेथिश्चिरमातिष्ठतु । इद्रस्य तावदुच्छेदो देववर्दिः । देद्रस्य सेवेधिभ्या
 मनाभ्यां वा दुभ्योऽमुद्राणि । इद्रस्य ते हरा मिह देववर्दिः । तो हरास्मिन् सेवेधिनामवादी नशिरमाहामि ।
 उर्वेतदिक्षमन्विदि । उरुविस्तीर्णं अंतरिक्षमवकाशमनुस्यत्पगच्छामि । देवेगमममि । देवा नोगमनसाधु
 नममि । देवार्थं दधिगमाद्याधारत्वादेवेगमममीत्यनयो निदधाति । अथ प्रमाहितुं त्वेदं विधमसेभरणमे
 यैः । तयोः प्रथममेवमाह । यत्कृत्स्नो संभतेति । अनेन त्वेव यस्मात्कारणात् कृत्स्न इव गोनूत्वा नदी
 यरूपं संपूर्णं कृत्वा नमस्यतीति । अदिष्टवानमि । तथा च ब्राह्मण आम्नायते । अग्निदेवं भोजिताय तं कृत्स्नो

संपेकृता नवनमस्यतीत्यादिश्रुतिः । ततस्तस्मात्कारणात् नमस्यति यत्र विद्येते । एकविंशतिभारं च दश
 मामिधोनीकाद्यानि चमः परिधुकोऽजापारममिधावनया जममिधुपेकं दत्तं कविदति प्रकरोते सुमेधता
 मुत्तरभरणममर्थेन शुत्वेन मेभरा मिसं भूयधारयामि । निरुपकारोऽक्रतुमे । त्रितुमुत्तुणपलाशे वसत्य
 मानद्रमान्त एतस्यैतविवरणे प्रादेशमेभिनडति । एवं विधोयेदर्थमेव जमया मेपादितं सुयमेव पवित्रेणा
 तनमेव अस्माकमतिशयेन शोधकं पथः क्षीरे द्रव्ये सोमयोग्ये करोतु । शुंधधुंधं पश्याथं । हेपाजानि देव्या
 यदेव यो ग्यायकर्मणे देववत्पायै देवभागाय मुपे शुंधधुंधं शुभं भवत । मानशिवनोपमोसि । हे कुंभिरा
 पोः मेचारप्रदानेन दीपको यो नरिस्त्वो कस्तद्रूपं स्तुममितवो दरेत्यंतरिक्षमद्वावा नदीरमि । वा । नो क
 नम्यवृष्टेऽदकाद्रुते । कमनिकायाश्च मेपादितेन लोकदयस्त्वामि । किंच परमेणो जमेन धाम्नाद्वि
 धारणमामर्थ्यं निविश्याधारकरुदिरुतो मिततो दृष्टस्वदृष्टो भव । माक्राः भक्तोभाभः । अये नाथी

मातरि च नो धर्मो सीमां दिति ज्ञात्वा तस्मै समवगम्यते । वसन्तो धारं दे शरवापवत्रत्वे कुंभी मुखः व
 स्थापितं प्राणिनिवासं दत्तं तेषां प्रकृतं मांसं नृपः प्राणैः न तृणादीनां क्षीरं प्रासकुंभीभ्योपततोऽप्रतिवेधान् न च
 क्षीरं स्थापिप्रतिवेधः अनेकेऽतिष्ठेः ततस्तद्व्याख्यातः एता आचरन्ति । यनुगावः एताः दृश्यमानाः गा
 वः आचरन्ति अस्मदाभिमुखेन गच्छन्ति कीदृशं मधुमन्धुरं तापेनं दुग्धं दुहन्तः प्रजायन्तीः बहुवृत्ताः
 यस्यामादृतयो विश्वरूपाः नाना रूपाः बहुभिर्वेदीः सेतानवृक्षा बहुभावं गच्छन्त्यः उपजायमानाः कर्म
 सुपुनः पुनरुपजायमानाः तादृशो गवोको धुष्मा नरुद्मदुर्देहं क्षीरमपनुक्षीरं क्षीरं मधुमाद्रीति हतुत्करो
 तुं हुतुत्करोऽष्टादिभ्योऽन्त्यो विंदुः स्तोत्रः प्रोक्षादसः तदुभयमपि पाकनाम्नः पर्वगवांसि नृहते
 प्रोक्ष्य यदेतमस्तु । विदुषो मागे ये माको निर्वेदताः तदुक्तं । दिवि माको मा मा निरिमादिनाद्याद्याष्टि
 नीभ्योऽद्याद्याष्टि व्योदिन्यर्थाद्याद्याष्टि व्योऽभ्युदतः सारिपुनुरभ्युदितं विंदुं दासु प्रयनाणां नो आका

शोऽस्ति तिस्रोऽन्त्योऽष्टि व्योऽभाक्षेनाभावादनुरूपं चणवचनमाचार्यस्य । तथाद्याद्याष्टि व्योऽभाक्षेनाह नम
 स्तु कामधुताः । इदित्यं हेतोः प्रथमं विद्यमाना मुनेषु मध्यको गमधुक्षः दुग्धवानमिनोऽस्मभ्यं ब्रूहि हे
 द्विमं दिव्यानि वृद्धि कारणे इदं रुचिः इक्षयं मे पद्यते । यस्याः हितं । अस्मै गदुग्धवानस्मि । यस्यां गदो
 देवानो मनुष्या लोचुदितं पणो वर्जते । सा विश्वायुः विश्वेरुत्वे आसुरस्याः सा विश्वायुः सा विश्वे च वाः
 विश्वस्य व्यो व्योऽपिर्वस्यामा । एवमेतद्विद्यात्माद्वितीयागोः स्तुयते । सा विश्वकर्मो । विश्वानि कर्मणि
 यस्यामा विश्वकर्मैति धृत्वा मासनात्तीयागोः स्तुयते । बहुदुग्धीः कल्पतोद्गोः बहुक्षीरं दुग्धी तत्रो
 ररूपे ह्यं इक्षयतदीयदेवभ्यः पुनराप्यायतो पुनर्वत्सेभ्यः पुनर्होतय कल्पतोपयः गोवी शक्ता
 भवतु सेष्ट्यध्वं । मातये मातश्चेन अन्यता विनाजने वरुणं भाविश्वारुनमामय्यं मुपलक्षयति हेताम
 व्यं वयं आपकर्मिभ्यो न माधुर्भेता न दार्प हेतुमेव च क्षीरं सवस्याप्यं पुनर्म्यमाना प्यलक्षणम्यमाते यसा

भायते पृथग् ध्वं शरीरमेष्टुताभवता तामिनं यत्पि हृदी दधि रूपेण सोमनत्वाभातन च मितेन चाने च
 तेन निष्पन्ने दधि द्वाय हो व्यते यत्तस्य मेतनामि हे मितो जोष्ठे षण्णत्वं यत्तस्य मेतति अविच्छेद
 न कारण मस्मिताद्वोक्तो यत्तस्य सेतति मेतयत्तत्वं धिनमविच्छेदमभिनश्यन्ते नोमि दुग्धेन मेतते कोमि।
 अरस् शेरते दधीरव्यनदन्ममि अतुपक्षणीयममेदा आपः पुनः समः परिशेरते विधाना त्रस्यो
 परिवर्तते ताभिर्द्विगिरि केन जल सस्ति नेपात्रेण विस्वव्याप्तिमते यज्ञा यत्ना मह मपि दधामि विस्मिह
 व्यधस्तात्वा हविस्माद्यामहर्नये दध्यैरक्षस्य कर्मणे वोदेवभ्यः शके यो हृदस्त्रोदेवभ्यः कर्मणे देवयाग
 यो देवता कितो युको प्रयोक्तुं शक्नो न्याक्ते अतः श्रियमिति हे भूषते भूमेः पालका भुवनपते भंतिरक्ष
 स्य पालक महतो भूतस्य पते धृक् को कस्यापि पालक वीतानि दत्तानि हव्यानि आभ्यानि अस्मिन् क्रियमा
 णे कामीणि कृताकृतक मवीक्षणे न हतकारिणे पुतहित्वोत्रस्मात्तृणी महे येन दर्शनं कर्मणा अंमि

रसः देवाः द्योतमानं स्वर्गं आयत्ना गच्छन् यत्तस्य यत्तस्य मेततिर विच्छेद कारण ममि यत्त कारणत्वा
 तः अतो यत्तत्वा विच्छेदयत्तत्वा मणामि यत्तमान प्रजापशु संताना दार्थ्यमभ्यासः इतो यत्तत्वं हविषो
 रोधके पवित्रे शरत्वा पवित्रलसलेन दूषे अपि दमा कस्मदीयो प्राणावानो यत्तस्य सर्वानवयवानां प्राप्य
 येतो मे चरतो पवित्रे पवने यः इदमो पवित्रे स्यः शुद्धिरेतस्य यत्तत्सकस्य विलोः सेवे धिनो यः
 यत्तत्सेवे धिनो स्यः युको वा युना जुह्वे यत्तत्सकस्य विलोः भंक्त्यमात्रेण यो धितस्यः क्रियमाणस्य य
 त्तस्य भुद्धिरेतस्य प्रत्युष्टं अरातयः यत्त प्रतिबंधकं रूपं रक्षः मलत्रवञ्चनिरत्नाः सेतु धूर्ति मा
 द्वाः अत्रधुः प्रदेशं कस्मिन् शिरो कोमिः शस्त्रदृष्टा मिते प्रार्थयते दे अत्र त्वे धूर्तिः संकोमि ततो धु
 र्तिने पापसुप्तो हं सं धूर्तनाश यः किंच यो राक्षसादि रन्मान धूर्वेति जिघोसति तमपि धूर्वे विनाशय मे
 वैरिणे वये धूर्वोमः जिघोसामः तमपि धूर्वे विनाशय मे हृद्वेले मस्मिन् तमे शुद्धतमे पप्रितमं पृत्तयेन तमे

प्रियतमे वदितुं हविषो यो ह तमे देव ह तमे देवा क्ता तमे देवानो संघे च० देशकट अकुटिलं हविषो धारक
 मासि० अयः कृत्वा पि द्रव्यं भव० ना विनाशय० मित्रस्य० मित्रं० देवी दितुं मूहजगन्मित्रस्यैव चक्षुषा
 त्वा मन्त्रो कथामिन वदुं देवि चक्षुषा अतो ना मे धोः मा के पि ताः अहं तु त्वां न माया मि० उरुयाता य० देवि
 प्यमा ए० शरात्वे ते न विधानं भूतं त ए० य ए न य ने न या मु प्र वे शाय मि स्तां ए० भव० चि त्तिः सुख० सामा ध्य
 पुं० पूर्व प्रजापति श्रि विष्णादिभिः सुगादिभूतैः संकल्पा य य ह्ये न सर्वं सृष्टयानि तिता द्रव्ये ए० प्रसुत यज्ञः
 स्यते मिसदा कृत्वा ए० प्रथम संकल्प श्रि त्तिः स एवा जापि सुखा० स चेद ममि तिमविशेषे चि न्तने देवा
 यः सृष्टय विषया वा वेदिः इदं मे वं मया सृष्ट मि त्ति त्वा नं विज्ञाने तदानीं दानी प्रः वाक् सतिः वाग्मि दिय मे
 वं हता मनः प्रजापति रेव उपवत्ता ब्रह्मा० प्राण एव हविः पुनः शरीरादि साम अनुग्रह एवा ध्य पुं० देवस्य ते
 नि आरब्धा ते० अग्रेषु जुह्वे० अग्न्यर्घ्यं चि न्तने विवामि एथ कृतो नि हविः साधु धि तुः न आनी यो मा दीनो ए

वमुनरे यथा देवने व्याख्या० अग्निः० अग्न्या दृष्ट कर्मणि देवाना मा ह्ना नरे त मुनि मा ह्ना यामि० दृष्ट कर्मणि
 वा न देवानु दित्य तु दमः० न न पि भूति या नरे वा ना कृत्वा मि० आ ह्ना मानाः देवाः सु मनस्य मानाः यो मनस्ये प्र
 ता आगच्छे तु० आगत्य च मे अग्न्यग्नि देवा भदीय भि दे० हविर्वियं तु न क्षयं तु० देवस्य ते ति यथा देवने पूर्व वद्व्या स्य
 यो० इदं देवानो० अर्घ्यं निरु ममि दे देवानो मे व स्ये० इदमुनः सदा इरे तु शकटस्य देवैः सहिताना मस्माकं० यामो न
 रकार एता० मोक्ष माणत्वा च० म्फा न्ये ताना रात्ये० हे हविः० अग्नि द्रव्ये तामभि मे च यामि० नत्वा दाना पकिं तु
 देवभ्यो दानु मे व० सुष० न्योतिः० स्वर्गमा धनं ते न स्वर्गं रूपे सर्वं याग प्रदं शम भितो विशेषण व श्या मि० स्वर्ग
 प्रकाश त्वा नीरूप मा ह्वा नी येष श्या मि० इ० एधि योः० द्रु लो क भू लो क योरस्मद् दृष्टा दृष्टा भवतु० उर्वे त रिक्षा
 मन्विदि० उरु वि स्तीर्णं अने रिक्ष मवकाशं अमु स्य गच्छा मि० अदि सा स्त्वा पश्य सा दयामि० हविः० तोष धि
 व्या० उपरि सा दयामि० अवे द्यं० इक्ष्वा ह्ये० अग्ने गा ह्वे न्ना ह्व नी यवा० इरे द्य नृ सत्वा देवा वः० गच्छ भिः०

आपः सवितापेरकोतयीयीयोयुष्मान ऊर्ध्वपुनातुकेनसाधनेन प्रसोवा आदिसो छिद्रमिमादिरूपेण दर्भायि
 यन्न नृपण जगन्निवासं हनोः सस्यस्यरिमिरूपेदेभीवयवेश्च। आपोदेवी० तयै० दे० आपोदेव्यः प्रकाशमान
 घृयं यतो त्रेपुवः शुद्धिहृततो दभीदीनामपि प्रोक्षणेन यो धकत्वात् अत्र एने ती स त्रेपुवः अने पुव स्थ
 प्रवाह रूपेण शीघ्रगामिना त्मेह भोमनुयाः रम्याय ये गच्छतीति अत इमे यत्नमविघ्न अत्रे प्रथमे स
 मासिने यत। यत्नमाने च अत्रे प्रथमे स मासि स मानानामुपरिस्थापयत। किंच वृत्रासुरवपेयुष्माकमि
 दस्य परस्य रापक्षाजाता तत ईद स मायुमे किं नाम कर्तुं ने स मर्याः साक्षापेक्षतस्ये वज्रमि के स्यत्र प्रसि
 हा प्राक्षिता स्या एतादृशो युयमे त्रेण प्राक्षिताः स्यः देवस्य त्या० व्याख्याते० अग्नये० कामाभ्या० देवता
 राशीयाः अग्न्यादिभ्यः प्रियं तो पुष्पा आक्षामि। भुं ध ध्ये० यत्याये० व्याख्याते० अवधूतं अततयः। यत्
 विप्रकारिरक्षो अस्मादरातयश्च निरस्ताः भवेतु। अदित्या० वेतु० हे कुलजिन त्वं भद्रव्यास्तत्त्वमसि।

अतो भूस्त्वो प्रणिगद्य मदीये मे तृणि स्येव जानातु। अग्निषवण० वेतु० हे कुलजिन त्वं सवस्वावघातस्य
 धारम तं येन स्य निजस्य कामिना दृशं तां कुलजिन स्याथो भूमिस्त्वकृत्प्रतिगद्य मदीयमिति जानातु।
 अने सन् ० गच्छामि। देवता राशीय इत्यमम हृत्य मग्नेः शरीरमसि यतस्तोस्वीकृत्वाग्निः पटु भि
 वेति। किंच वाचः प्रवृत्ति कारणमसि अतस्तो देवभक्षणा यो नृवने प्रक्षिपामि। अदिराम० शांतिम्।
 हे भुसक्तत्वे हृदोवनस्य निविको गोसिन्नामि देह व्यदेना र्थभक्षणविको गोभ्युत्पुपाद्यपनयने नमुद
 योतं यथा भवति तथा शमय। हविर्कृदेहि। नुवादि विमोक्तं राहविः साधनमवधातः पः स्यादिवा
 हविर्कृतहे हविर्कृदेहि। हविर्कृदेहीति ब्राह्मणस्य हविर्कृदागदीति राजस्यस्य हविर्कृदावतिवैश्य
 स्य हविर्कृदाधावेति श्रद्धस्या यजमानस्य निशपः। श्रद्धस्येति निपादस्य पञ्चमर्थः। इहा देव० मदेतु। व्याख्या
 ते० इयमा० जेष्ठा० हे पाषाण हविस्त्वमिदेन पेस्यादुतररमे च यजमान आनेयतीति देवभ्यावदाह्यज्ञायु

धानि। एष दुपलाभमात्रोवायं रसाभिव्यक्तिमदिरहविरतिदेवभ्यो यदतवयं त्वनेन घोषेण वै
संघातनेत्यामयवर्षद्वयमिति। देशवर्षद्वयेण निष्यन्नतथात्वमपि वर्तते। प्रतिज्ञा चेतुः
हेतुः। गणोपपत्तिरहेतोस्त्वोपपत्तेन श्रवणमभिमन्यते। गणपूतः अगतयः। रसो गतयश्च विप्रकारि
णः पराकृतः। रससोभातोमि। रसेनोपपत्तीति वदन् ब्राह्मणो हस्तकपालयोर्विकल्पः। पुरोडाश
तं ज्ञेयं चोदितं त्रेषु रसो व्यवनि रतेन कपालभागतः। अग्निः कपालः संस्पृश्य प्रज्ञातं ति धाया
प उपस्पृश्य बायुं तौ विविनक्ति। ति वंदेवोयः सविता। प्रतिगृह्णाति पिपासायां तं दुःखान्न प्रस्कंदयित्वा
यं नवमं शुक्रावयसागि। यथोपाय जाशमदस्य वैश्यत्रिष्यत्कीकृतं वा इति संवेद्यति। वायुर्वै वि
विनक्तुं दितं दुःखः। श्रवणं मन्योवायुः। पुत्रान्न कणेभ्यः। एष कृतो नु देवोयः सविता। रिरग्यपाणिः प्र
तिगृह्णातु। रिरग्यमंगुलीयकं पाणोयस्य सो रिरग्यपाणिः। रिरग्यमय पाणि सोमं विता देवोयः।

[illegible]

लो अधिवपनिपेष्टं यतस्ते प्रीति साधनमसि। अतो देवा न्मीलाम्० यज्ञपतिं विष्णुं यज्ञनियम् यज्ञनियं
 तारमधिनुद्दि प्रीलाम्० शेषं स्पष्टम् प्राणायत्नाऽऽल्लासनिष्पन्नसंबंधिरुक्ताः प्राणायतनयः प्राणा
 पानव्यानाः। इउपले प्राणायत्नां प्रादुर्भावमनुत्तरयोगेन योरपि दीर्घो० शेषाम् यज्ञमानस्यापूर्यं ऊ
 मवद्विन्नकर्मसेततिहेतुरूपा दीर्घोउपलं धारितवानसि। देवोयः० प्रतिगृह्णातु हिरण्यमेगुलीकं पा
 लोयस्यासौ हिरण्यपाणिः हिरण्यमपाणिर्विमवितदेवोयुष्मान्वासिततः प्रतिगृह्णातु प्रतिगृह्णातु
 प्रतिगृह्णातु दुस्यर्थः। अमेवपती० तात्पर्यं पत्त्रिदासिवा अमेवपतीतेतुल्यबुद्ध्यांतरं किमप्यप्रवेशयेति
 इति विचारण्याः। यथानपततितथैत्यर्थ इतिकंशवस्यामीपिपंषणोक्तानिनुपिष्टानि अणुनिस्समा
 णिपुक्ताः। अहिरसिब्रह्मपदा दुउपपेक्ष्यमेगारधर्मेनममर्थासि अतो ब्रह्मगृह्णादितेपुंराशशरूपं देवान्
 मछ। अपा० त्रिहं हं गार्हपत्याग्नेयानिः शान्तिर्येवाकर्मंतरण आमेदव्यमजिननुपाका धैर्यापितस्यपा

कं करोति तमपनीयमैम्यं निष्कृत्वा दस्सेधुं हं गार्हपत्ययोगिनो किं किं मोमसितमपि निषेधुं आदेव
 यज्ञेव हं हं गार्हपत्ययोगिदेवा न्यजितमावह। प्रवममि० पयूं हं हं कपालत्वे दहममि। अतः एभिर्व्याही
 न दहो कुरु अभ्ययमानस्यमानमानतातीत्यतः सेवकात्कुरु। निर्दग्धः० अगतयः। अनेनो गारस्थाप
 नेनाभिनृक्पाके आस्थिते रक्षेतिः शेषेण दग्धे अगतयन्त्या। पयूं हं हं कपालत्वे धर्माधारकमसि हि
 तीयत्वादेन गिक्षग्रहणं शेषे पूर्ववत्। धरुणः पयूं हं हं कपालधरुणे कपाधधारकममि। नतीयत्वादि व
 सिमिति शेषे पूर्ववत्। धर्मोमि० पयूं हं हं कपालत्वे धर्मधारकमसि। योनिः प्रजाकारणं। शेषे पूर्ववत्। वि
 तम्य० पयूं हं हं वहुवचनमादार्थं। हे कपालत्वे विदसि उपचितमसि। ततो म्मेयजमानाय मनज्जिके पार
 तः सेवादया प्रजादेः प्रसेकमुपचयविवक्षया एथ कायक्यते द्योतयितुमस्मादिति पठावृत्तिः। अगृह्
 ष्यो हे कपालानि भृगुं गिरालक्षणे देवगणसेवैधिमानवरूपं पातनानि नाना निभवत। यानि द्युं अ

ध्वमुत्तुषावेधसः मानिघर्मेकपाकानि घर्मे दीप्तेवन्तो ह्युत्तुषावेधवचनं तादृशान्यपिकपालानिघिमो
 क्तं सगर्भाविद्रायापृष्टः पापकल्पयतमानस्ययोगरूपे वृत्तसमाप्ते सति विद्रुको देवस्य त्वेति व्याख्ये
 ये र्ववत् समारोः सत्यध्वे देवाभाभदेतीभिरद्भिः पिष्टे वीसमग्नतमेगुध्वे देविष्टरूपाओषध
 योय्यमुदकरसेनमेगुध्वे किं नो आपाद्युदेवतीः सर्वसस्याभिवृद्धिहेतुत्वात् तद्गुरामपुनतीः म
 चुसमावृतामाधुयं वस्यश्च जगती भित्तं गमदप पश्चभिरुद्धिहेतुत्वापश्चरूपधनमुक्ताभिः स्वभाव
 सिद्धत्वादुत्तेन माधुयं वतीश्च विष्टरूपाभिस्तामिरोपधीभिः संसृष्टाभवत् अज्यः ० एव्यध्वो देविष्ट
 रूपाओषधयो पूयं र्वमद्रउत्पन्नाः अतो अद्याद्विः स एकाभवत् वनयत्येवामाभ्यो हृषिद्रावि
 नापष्टां जनयत्येव तमानस्य शुक्रशो गितमिश्चलन प्रजास्य नपेहत्तां गुह्यी भित्तं देवेन नस्य कृते मि
 श्रीकृतमि किंच अस्यादित्यः पुरोडाशवरणापवतो संयोगि मत्स्वशिरोनि देविष्टं नतृग्यशे

हेमि पधानावयव इत्यर्थः । घर्मो भिविश्वायुः देपुरोडाशत्वे कपालान्तराजिनः पानिसेयं च न वृतीतो देवता
 योः यत्नेन कृत्वा मुप्रदंश्वासोऽरुप्रथं प्रथतो हपुरोडाशं मुद्विस्तीर्णं यथाभवति तादृशं यतीते न प्रमा
 नश्चोऽरुप्रथतो मदीनो यथायै मदीशद्व्यंगोरर्थः । हे आज्यत्वेन गोपयोमिमासा न न्यन्यत्वात् ओषधी
 नोरसश्चामि परंपरया तज्जन्वत्ता तादृशस्य स्य रहितस्य तव स्वरूपं देवमागार्थं वात्रे निर्विषाभिः स्वर्गं ह्नी
 ध्वं देपुरोडाशत्वमग्निः श्रुदणीभूतत्वं चेस्वीकुरु अंतर्गिन २० रातयः । पथे मिकरलेन रतो नातिः शस्य
 श्रव्यं हितादेमेनु देवस्त्वोपाकां हपुरोडाशं वपिष्टेः तिप्रदं नाके नायकेनाम्यमोत्तामधिप्रियमविनादे
 वः पक्कं करोतु हपुरोडाशं अयमग्निः मद्दशरीरमतिभस्मीभाषोते माददतु अतिहृद्यं ररसमो ह अनेन
 मिदं द्यौं दाहति द्वाभ्यां रक्षस्य संव्रसणाश्च अस्व देपुरोडाशं व्रसणा मेत्रेण संश्रुतो भवत्वं भस्मना द्यु
 त्मि । एकतायत्वात् । हितायं ज्ञितायं एकतादयः संज्ञाशब्दाः देवताविशेषवचनाः । यद्यपि तादयः यथा

होना धायनः को मुख्यत्वेकतः कोदितः कश्चित्पितापितासहप्रपितामहद्वयके। एथियेतारिस्तं द्यौरियेके।
अग्निगदितोवैभूतद्वयेकेदिति। अयंवेदः० कृतोति। अयंवेदः। एथिवीवेदस्तपो असुरभ्योः नृविदतञ्ज
उक्रमेणारुभता। अतएव ब्राह्मणमास्यायते। वेदेन वेदेवा असुराणां विनामिस्वादि। कीदृशी एथिवीपुत्रो गो
प्यस्थो तत्रापि गहनदंष्टुमशक्ये स्थाने तत्रापि गैरेवेष्यपि पुत्रदंष्टुसतो वर्तमानो तथा च ब्राह्मण आ
स्माते। वराहो वराहमोषः सप्तानामे। रीणां परस्तादिस्वादि। सतारुशोवेदो यजमानार्थं लोकां यान विरोधं वि
दत्तुलभतो। तस्मिन् अर्थं भूरिकर्मा बहु व्यापारो यंवेदः यज्ञमच्छिद्रमविकलं करोतु। वेदेन वेदिः विश्वदानिः।
असुरैर्देतो एथिवीदेवाः पूर्वोत्तरभागाभ्यां संस्कृत्य पूर्ववेदिमकुर्वन्तो च वेदिं केनपि निमित्तं नमिता तां
पुनर्वेदेन त्वमेतस्माच्च वेदिः प्रथिमरुपा मती पार्थिवानि ब्रीह्यादीनि विस्तारवती। किंच। मासवैपुत्र
रनेश्वनेतारमणीयं गर्भं विभर्जितस्माद्गर्भात् सर्वस्य फलस्पदा तोषत्तु पुत्रवत्तन्मः। अतो वेदेनावेदिमा

कार्षीसुर्थः। देवस्य ला० व्याख्याते। इन्द्रस्य० शततेजाः। हेस्य त्वमिन्द्रस्य दक्षिणे बाहुरिव समर्थोसि। सह
समं व्यानोऽशत्रूणां मारकः। शतमेव्याकते जायन्ते। पुत्रोऽश्व। वायुगसि० तोवधः। यथा वायुस्तीक्ष्णामग्नि
ज्वालामुत्पादयति तिमते जाः। तथा त्वमपि वक्ष्यमाणस्तेव छेदकं तृतीयाक्रमं कुर्वन्ति। अतः जाः वायुगसि० श
तभरिः। शतमेव्याका नृदिः। शत्रूणां मेतापुरुषं नृनिं यत्पुत्रशतभरिः। वनस्पतेर्विको गोवानस्य लाः। द्विष
तो ह्येकुर्वन्तो वैरिणो वधः। वधे तु रसि। एथिव्यवर्मा० यमवः। हेर्दर्मिणो यमवानेते। एथिव्यावर्मकवचमिव
प्रहारव्यवधानायासि। उन्नराद्वैस्पृष्टं। एथिवि०। त्रियं० हेदेव्यागाध्रवभतेवेदिरूपे एथिविल्वीयप्रोष
आमहेमाविनाशयामि। अपहतोरुः। एथिव्ये० अरुनामकोः। सुरः। सोऽत्र जोषनयनेन एथिव्याः सका
शादपहनं। कुनेगलु गोस्थानं० हेतुण सदिनपोमोतास्थानं वृनेगलु। वर्षतुतेद्यौः। हेदेवयजनेन आया
यनाथयूशाशोपलसितः। पर्जन्योवर्षतु। व्यवधानं० मामोक्तं। हेमवितर्देव अनेन मत्तणापोमुखेणाव

२३

मिदं देहं देहं च परमस्य परावस्यते देहं देहं धानते च पुरुष ह्यस्य मतो वेधनात्मा मुच्यते अपह्नोः देवय
 तस्य प्रथमा धन पनेन देवया गो गो म्यायाः एधि आ अरु रनेनापदनः अपह्नोः यजनः दाम्यापयोया
 देवयजनवर्धितोरुः एधि आः वेदे रनेनापदनः वृधानदेः सास्त्रानां देयतमानतव अरुः भ्रातृयः स्त
 वमजहृषो दिवं मागुतु फलवित्रे विरुहः शीघ्रतामित्यर्थः पशुं ईष्वं व्याख्याते वसवस्तां छंद
 मा अध्वर्युतात्मानवसुस्त्वणम्यं च गायत्रं छंदो रूपेणाध्यारोप्याहं वेदं कौटिलिगतो वसवोगायत्रे
 य छंदसाः ननभ्यं न परिगच्छतु एवमुत्तरवारिणः रुद्रास्त्वां दसां आदि सां दसां व्याख्यातम्
 मोन-नुरिष्यत् हनराः वेदिकतीः पुरुषाः सवितुः प्रेरकस्य देवस्य सवितुतायासस्य अयं यजमानः य
 थानरिष्यन् न विनश्येत् तथा एधि आः आभातु परिदिदः स्वर्गस्य हेतुः वस्त्रमुद्धितं प्रदेशं यय मागुत्वे दि
 कृणुता कौटिलीयस्मादिमतीतेषां मित्यर्थः देवस्य वेधसः वेधतो विदो मागुतातुः परमं अरम्यानुताया

२३

मिदं सुननरुर्धर्मकुर्वन्मतो ह्यपितदनुत्पाकरो नीत्यर्थः कृतमसि-कृतं मलं तच्च सत्यत्वं वेद्यो हवि
 विफलवत् संभानं क्रमणान्निमित्तं जैरिष्यते देवेदं लभ्यते देवेदं लभ्यते कृतमदममो हवेदं ल
 मयामि चारुतलसाधनत्वेन मयस्य हविषः स्थापनमसि कृतम्रीगमि हवेदं अवश्यं भाविसे न सत्यं कले
 न विहरेण लया श्रीधन इति त्वं कृतम्रीगमि चाअसि यतं ते विविधं परमाणुने शहने उद्धे रूपो नु मे दनगे
 जो ज्ञारणं विरपुत हंत क्रुतिजो विरपुतः रासेनात्प्रवभा द्वी द्वादिभ्यश्चेति इतिदि कोप इदं माधुवि र
 पुषा क्रुतिजो मस्य वेद्यो मावेदिः विरपुशिनी गम्याच्छोदसे तं योधनं विरपुश्रि नितिदि विरपुश्रि नुव
 दे क्रूरस्यो क्रुतपुषा शोर्वेदस्य अरुर्विमर्षणादनिगमनात्पुगत्वं वेदिक हविषो धारयिष्यसि स्वधार्गुत्त
 एतमेततये च त्वामविस्मदिषो क्रुपेन केपि रादिकमुपनश्यंतं नापि युक्तासि अतएव रुत्ने धार
 त्वोदिस्तीष्ठां चामि पुरोडाशदिरुपधनवत्त्वा हस्यो चासि जीराजीवनशीला दानवो हविषो दानां राया

वज्रीबादिशस्त्रप्रतिपक्षजमानाः यस्याः पृथिव्यामाजीरद्वानुः द्वितीयाधे प्रथमा। पृथ्वीराश्वतथानरश्च लोह
 सोयवचननयस्यः॥ तादृशाः पूर्वपक्षमानाः वेदिरूपोयोपस्थिरीकृतप्रसरामुमोः सक्ताशब्दार्थसादावनेः
 नस्यमनकिरणसादृश्यापितवेतः॥ यामादृशः छिनत्तिरेदवाः यः शत्रुः मादृशतासर्वयुक्तनमनमायश्च
 कानाधिष्ठापपरयायश्चद्रुणात्रात्रवर्षेनवेदाध्यमनादिवाक्प्रेषणततोः निगमनं॥ यामास्यर्थकरोति।
 यश्च अतनवदुःखस्तथावतोनवेदुतादुषणः शक्तिनरुदं पुनादिदं भोवभूयादितो नैरुपण हृदयेनचदे
 तिरिदं द्रुतस्यसदस्यशक्तोः शिवोवद्वेषयनुनामोऽयमुपार्जितनाश्रापुत्रुशरं॥ तामि। हस्तुपादयः कः दुष्कान
 तनिष्ठन आतिताद्वेनअनेकेतजानिः श्वेतकामि। गोष्टं मा० माज्मि। हेमुवगोभ्यानेमाविनाशायमीत्यभि
 नेसवाजिनमन्यवेतैसपत्नसादृश्येरेदं तारत्त्वोत्सम्पूतो धयामि। वाचे प्रा० माज्मि। हेमु ह० वाचे प्राणे च मावि
 नाशायमीत्यभिनेत्यादिदृष्टिः। अचमुकाशनोत्कीर्तिगत्वभूतवाजिनमिल्लादिरुप्रीतिगनिर्देशः। बहुः॥

मेमाज्मि। हेउपभूततुलुः श्रोत्रंमाविनाशायामीत्यभिनेत्यादिपूर्ववत्प्रतो० माज्मि। प्रतोपुत्रोत्रादिरुपायो
 नित्तत्कारणोपिआदिरुपायमाविनाशायामीत्यभिनेत्यादिपूर्ववत्प्रतो० माज्मि। हेप्रशित्रहणयजमानस्यपु
 भ्यः पशुसोऽपुंयलोमाविनाशायामीत्यभिनेत्यादिपूर्ववत्प्रतिवः० स्माका० दिवः आकाशात् शिन्वेरुष्टिरूपं
 अयतनमवयवप्रमत्तमिरेदमीरूपपुपवित्रमस्तुभूमेरुपयी। अत्रेशानशारेव नतेनदभेजययैरेणिनाशया
 मय इरेदमिरेदमस्तु० आशा० यकं० यापत्नीवरुत्तुसारिणाभूत्वासौमनस्यादिफलात्प्रासादानादनेतैना
 मेनोभेभनकर्मलोके सुखं। सुक्तं० सुखाते। आशिषः समध्यादिति मया शास्त्रायेकर्मक्रियते। अतः सौमनस्यादि
 रूपा ममेयमाशीः फले पुन्यतो अनेनाभिप्रायेणाशीः समहृणवमवृतीतिविधीयते। मुप्रजसः० उनमः। हे
 अनेवैरेविनाशकं केनाप्यनिरस्कायेकोशेभनप्रतामुताः शोभनः पतियो सोताः लयप्रमादात्केनाप्य
 निरस्तुतावयमुपमीदामः इदमपत्नीद्वेष्टाणी सानकदाचिदपि विधवाभवति हृदमापेयावज्जीवनं

250/62

25

ध्याभ्यासो अतिरिदेवमातातददरे सुपुत्राभ्यासो हेमा हंपत्य अस्थिरां सर्वस्वरं संसर्गं ध्यापने संदर्भं
 लोमुप्रजास्त्राय शोभनापत्य तमिदये उवनिदीदामि ममपुत्राः शत्रुहणः शत्रुणो हेतां भवेतु अथोदुक्ता
 चमेविगदायित नमानाभवतु उतापि अपि च अहमास्मि नो उधैरिदं अस्मानिसे जयासम्यक् ज्ञापि त्रीस पत्नीनां
 थापसुः समस्यर्थं वही। तथैव यदुच्यते ॥ १६ ॥ पत्नीभ्यो को वशः स्त्राघा उतमाः स्तु। पतिर्गृपामि पत्नीनां
 मिस्यर्थः ॥ उनेति रिके धीयाते। तस्मिन्निधुन पत्नाकर्मण्यनुष्ठीयमाने समियदुक्तो गंताननुष्ठिते सत उने भ
 वति। तत्रो न प्रदेशे तदेतः अतिरिक्ते। तेनाननुष्ठितमनया पत्न्या धीयते तुष्ठीयते। अनेन माहिरे सीः हेमा हंप
 त्य अनेत्वोत्समीपे भवत्याहमनुजानीहि हेदेवानोपत्य ईद्राण्यादयो मोपत्नीकर्मणां युयं अनुजानीध्वे। प
 त्निपत्नीभ्यासो अभिधास्यर्थः ॥ तेनायमर्थः ॥ हेदेवपत्न्या युष्माकं गार्हपत्या परभागः स्थाने। अतो नो नमो
 न्। अत्रावस्थिता नो मामाहिसिष्टमदीनां स्त्वा माहे आत्यसे गयो आयाः नोपय रतश्चास्मिन्नात्यरं परधान

25

तत्कार्यत्वात् तत्तो अद्वैतगोमानुपद्वेन चक्षुषा शोभनप्रज्ञासेपनये अवेक्षे। तेतोमिहे आत्यसे ते तोरूप
 मसितत्वे ते तस्य धिश्चामीत्यर्थः। पत्न्याभावे ततो सीति लुप्यते। गार्हपत्याधिश्चयं ते त इति मे त्रस्य आदित्य
 स्थाधिश्चयं लस्य अतस्ते जोदेहि न गार्हपत्ये धिश्चयं पत्न्याभावे लुप्यते। तदी क्षणाभावात् तत्थावत्रोत्तरे।
 अमे ध्ये वा एनत्करोति। यस्तत्त्वे भाते। गार्हपत्ये धिश्चयति मे अत्यवेति। ते तोनुप्रेदि। अतस्ते तोरूपमाह
 वनीयमनुप्रवेष्टुं गच्छ। अति० विनैतर्हे आत्य अयमाहवनीयो अग्निसदीयेने तोमापनयतु। आत्यमग्नि० भ
 क्षीय। अत्र ये श्वानरमिथ्यादिपुत्रिपुत्रे पुत्रस्य कर्मसीति पदमनुवर्त्तनीयम्। तथा चैता निद्राये गतिवाक्या
 निमेषं तेनेरेनेराज्ये प्रशस्यते। अजिधानोर्गस्यार्थो दुस्यन्मास्ये प्रापकनामि। द्यतेन हे होमा यतो ज्वालाग्निः
 प्राप्यते महिषुमानेकर्मफलं तदहं नीतिमस्ये प्रमिदं त्वाज्यस्य कर्मफलं न धनं त्वं सत्यं ध्याक्षमसि। सतो क
 र्मसंस्तोति दामे प्रवर्त्तमानाय प्रजमानस तदृश कस्ति जः संतः परस्परं द्रोहं का मपनेतु तान नश्च संज्ञिकान्

ज्येष्ठशेतिमासेष्यशः स लोकसंनम्यकर्मणोऽप्यक्षमास्ति। ह्यिरसिप्रधानेन ह्यमानमसि। पुरोडाग्रादिह
 यिनोमेपास्येनेवतकर्मशेषमापनायाधाम्ये। विष्येयोनराणांमेवेधिर्वैभानरेविष्येयोदेवानोसेवेधिर्वै
 श्वदेवेप्रमिहोस्यास्यभोज्यत्वेन ह्यिष्टेनचउभयमेवेधः। उत्तरतथ्यस्यसुखेनोदीपितवत्से। सत्योक्तः
 सत्यवलमाज्यसत्यवलमयितये। अस्तुदीपनस्यप्रसक्तत्वात्सहः शत्रूणांमभिभवनममर्थे। सहनाने
 तदभिभवनेपुनर्मानं। सहस्वागतीः अस्मदमिज्ञाननिभयः। सहस्वागतीयतेः येप्रसक्तनः शात्रवेककुर्ममम
 र्थमनसाशात्रवेककुर्मिष्टेतिज्ञानि अभिभवसहस्युपननाः। संप्रामाद्विवादददतिवा अभिभवः। सहस्वपत
 न्यतः। यप्रसक्तनः सदा मेविवादेवाककुर्मममर्थं। गनसाककुर्मिष्टेतिज्ञानप्यभिभवः। सहस्ववीधेमनस्य
 मितरददार्थेभ्यः सहस्वगुणवीधेतुगमितत्वा। तिस्रएवमभिनयद्वयानवसेमोक्तः। द्वारेणाश्रीगायः। आ
 ज्यस्य आज्यमसि लोकि कंकतगाधनेकृद्यादिके। ससंतकटाचिह्नः। साधुनावेन यमिवागन्तमुख्ये। सत्यसे

तुकटाचिदप्ययमिवागन्तुर्लभ्यसममि। सत्साधुरमिसभूतमाद्यर्थंस्मिन्नितिसमायुः। आज्यनिष्यजेन
 कर्मणाभाविर्वैहयदायुः प्राप्यनेननयमिचारीतिवायुपः सत्यसेऽमयथु यमसिमस्यवलमसि। अस्तुदीप
 नयत्वेपूर्वमुक्तं। इह तत्सद्वानयकमुत्पन्नसत्वेनत्याभिप्रायामि तादृशंलोचसुवापशमाभीसुर्थः। अथयाना
 ज्यमिनिमलेनेतिब्रूयात्। चक्षुर्वैमस्यमिति श्रुतेः। तस्यतेभक्षीयमादृशोत्तांभक्षामि। अग्निः भवः। हआत्यवेना
 नारुणाजिह्वायाउत्सादकत्वात् अनेजिह्वा। देवानोमुखवायनपसेतिभूरिहृत्वेदेयभ्यसरजशानुतिस्था
 नीपतनस्येवपूर्वकग्रहणायवयोसंभवः। शुक्रमामे। एकंदीप्तिमतः। त्योतिरमि। त्योतिः प्रकाशकात्मकेते
 जः। तेजोमि। तेजोरूपममि। भुकेना० गच्छामि। स्यदं०। पेवानो० गच्छामि। हेआज्यलोप्राणदिपेचवापूनायेजो
 यः। गीरेस्वाहाकारनियनियनायपजोयस्यस्थानायचगच्छामि। पेवानोत्तत्सो० गच्छामि। हेआज्यंमेमाशि
 शिरोः। ममासेनपंचनैवः। शेषेव्याख्याते। पेवानोत्ता० दिशंयं०। पेवानोत्तायेचनानो०। पेवानोसुखित्वा

नो। शेषे व्याख्याते। विनिर्दिष्टः। गृह्यमि। यद्ये। चोत्सवाः। गृह्यमि। वरुणादृः। गान्धारस्थादीनामक्षतेः। सचक
चित्पे चवित्ते। न्यते। तच्च उरुवमेधावसाने कल्पसूत्रकारः। उरानहारः। पंचविलस्य चोर्विज्ञायते। आन्य आ
मेघपूर्वमिनिर्दिष्टः। नो। शेषे। लोभते। प्रविदुः। नीतमि। श्रावये। श्वरेवः। पश्चिमं। अमुमे। ज्ञावरण। उरं। प
यसि। यो। रं। स्वसामध्यमे। इति। तस्य। पंचविलस्य चोर्विज्ञायते। सादिपूर्ववत्। ब्रह्मणः। गृह्यमि। ब्रह्मणो। ब्रा
ह्मणानां। स्तेनो। ब्रह्मचर्ये। शेषे। पूर्ववत्। क्षत्रस्य। गृह्यमि। क्षत्रस्य। क्षत्रियानां। ते। गतो। मुद्रा। मध्यं। शेषे। व्या
ख्याते। विरे। ताः। गृह्यमि। वैश्वनातेः। रुषिवाणि। न्यादि। युये। ज्ञा। यसादि। पूर्ववत्। सुवीयो। मि। सुवीर्यं। सर्वेषां
स्वव्यापारसामर्थ्यानि। शयः। शेषे। पक्षवायां। चतुः। पंच। चकलो। वा। प्रतिमं। त्रं। शेषे। लानुवाकशेषे। ण। अत्यस्य। व
द्यार्ये। यो। मुप्रजा। मि। ह। आ। ज्यलो। शोभना। पसत्वाय। गृह्यमि। गयं। मि। गयस्या। धा। धनमुष्टिः। नृसु। मि।
श्रुताध्ययनसंपन्नित्वं। पूर्ववत्। अर्वि। मि। स्पष्टे। भरस्माकं। गृह्यमि। ह। आ। ज्यत्वमस्माकं। अयस्य। भगरे

२७

नानोद्विर्भवः। पञ्चमानस्य वा। श्राविषः। तद्वैभवः। देवानो नर्षके। नोदे। वनाथं। गृह्यमि। कामा। यत्वा। गृह्यमि।
ह। आ। न्य। हविर्भोगि। नोदे। वना। लो। यथा। कामयेने। नथा। विषः। अत्रा। त्वि। गृह्यमि। लो। यत्मान। एताना। न्यप्रहणमे। ज्ञा
नृप्रति। मे। ज्ञा। सु। व्याख्याताः। कस्मिन्। व्या। स्वाहा। हृद। भले। यस्मिन्। प्रियं। नादने। रा। प। चारे। ण। कृतम। गो। मि।
तथा। आ। स्वरे। ण। वनस्य। गो। मि। अतो। लये। लो। ज्ञियं। को। श्रा। मि। तसे। तदेतत्क। तं। यमि। तस्य। किं। पो। सर। मती। द्रुतं। सो। य
मर्थः। स्था। शतृ। वा। च्यः। यदु। अने। कार्यं। ता। ता। शतृ। स्य। को। क्ष। ण। मे। वा। र्थः। वैदित्सं। न्वाहा। हे। वदे। तेदे। वै। लो। वे
दिर। मि। अतो। वदि। धीर। वितुं। लो। प्रो। क्षा। मि। स्था। व्या। वैदित्सं। न्वाहा। हे। दर्मं। त्वे। वेदे। र्हे। ह। ण। मसि। अतस्त्वयि। म्बु
चः। स्था। पयि। तुं। लो। प्रो। क्षा। मि। स्था। दति। पूर्ववत्। दि। वे। ता। स्व। गर्थं। अयमपे। नो। प्रो। क्षामी। सर्थः। अंतरि। क्ष। पत्वा।
अंतरि। क्ष। नो। कार्यं। मध्य। रूपं। लो। प्रो। क्षा। मि। एथ। व्ये। वा। एथि। व्ये। यं। म। लस्ये। नो। प्रो। क्षामी। सर्थः। स्वधा। पितृभ्यः
गल। त। ह। नृ। लवे। मया। मितं। मोद। नम। मि। अतो। वदि। व्य। वस्थि। तेभ्यः। पितृभ्यो। न्नर। मरुपं। भयं। नृ। ल। प। यवभ

वदीयेनरसल्लेख एधिर्धो गतु। वित्तोस्तपोसि हे प्रसरत्वे व्यापिनो यत्तस्य से पात स्फो धार कोमि। पनना
 ने माणा पा नो दधा मि। प्रसरत्वे यत्तमाने आणा पा न स्फो धा र्वा दधा मि। देवर्हि स्तपो र्देवर्हि स्तपो र्देवर्हि
 केवल र न्मदुतरं देवाना सुयेना सि तुं स्थान भूते लो वे यो स्तपो मि। गो धर्तो ईदितः हेम अग परि धि ले वि
 स्वावतु नामा गो धर्तो सि सत ते त द्रक्ष्यो त्। तेन मर्दे मा हि स का यत्त न स न स्य रा र्वा ष को अनु रू प लो भव।
 को मि। वसु वि त् हेम अग परि धे ले स्थि तो गिर क्षो मि र वि वा ल्य मा न ला र्दे न अ रु म पि स ता ते पु क्र यो भू
 धा मे किं च धो र्ति धे र्वा न वे ना र को ह न न स्य ता व सु पि त व स लो क जी व र सा ते। देद स्य ईदितः देद
 क्षि ए परि धे त्वं देद स्य दक्षि णो बा दु र्तिः श्रे यं व्याख्या ते। उयो वे त्। देद क्षि ण परि धे त्वं क्षो मि अव हे तु सु
 यो मि ते न अ द म पु द्रो भू षा मे। ज्ञा त यो य था म म प्रति वा दि नो न भवे ति त था किं चि द्दि र्शि णो अव हे तु म सु यो भू
 या तः। अन्य द्या र्ग्या ते। नि द्रा व रु णो ईदितः हे उ त्तर परि धे ऋ ण ध मे ण नि से न क र्मे ण त न्नि मि से त्वो मि

आवरुणो परि धनो। अन्य द्या र्ग्या ते। अभि वि त् दे उ न र परि धे त्वं र स सा म भि भ वि ता सि। तेना ह म पि हा
 ती। नो र्दि र्शि ण न भ मि भ वि ता भू षा सं भू र्त्वा। श स्या श हे आ ह व नी य त्वो म् र्धः। पुर ता त्। स दे र्वा अभि
 श ष म का श आ ता। पु न अभि व र्। र्दे ज्ञा त वे द आ ह व नी या ते दे व यो गे न प्र स त्ता मे जे ल इ दे र्हि वि छि त्वा पु न
 जि। वी ति। ध्व रे। दे वि ध ल्य मे अ ध र नि मि तं लो स मि धी म हि। की द रं वी त वे यो मि ये स म्। द्र स हो वे हा मो य स्य
 ते वी ति हो वे द्ग ति मे ते म हो ने च। ई धा नां व यं ते। किं च अ मि क र्मे णि लो स मि धा नाः। लु क ये तः। शो भ ना र ता शो
 भ न भ त्वा व यं त्यो क र्द प त र्ज ना मु प द रं तः। चि रे जी वे न। वि शो धं वे स्यः। दे द भ स् प वि ध यो यो प्र ता फा नि पा वि कं
 भ व तः। य र नो सी द। हे प्र सर त्वे व स लो म र मि वि ध त्रि ल श ण स्य त्ने नि धी द। जु हू मी दः हे जु हू त्वेना ग्रा घ ता वा
 सि घृ ता क त्वा तः। घृ ता ची दे वी नो व्री ति हे नु ना अ ने न ना स्तो ष न क्षि ता त्वं व्री ति हे नो स द सि प्र स रो नि धी द। उप भ द
 सि घृ ता ची ता दि। पु श मि घृ ता ची ता दि म्प सं। ए ता नि यं। सु रु त स्य क र्मे क र्म स्य लो दे स्थान भू ते अ मि म

स्तरं एताः सुचो यस्थिताः देवि स्तोत्रा पफांतर्धमिताः सुचः यत्तुमिमे यत्तुमिमे यत्तुतपः मोचयत्तेता
 रमध्यर्षु पादि विस्मृति पस्यानि हे आत्मानि विस्मृते वधीनि प्रयेया प्रज्ञानि स्थः प्रज्ञानेति सुदृष्टा तत्तरिग
 हीतत्वात् प्रज्ञा पस्यानीति वृषे धामानि दीप्ति मेतिरेवानो उपमो गध्याना निपास्था स्तोत्रानेते वासिः तस्मिन्मी
 देति हे पुरोडाशतयसुखं दुःस्थानं कुरेमि घृतस्य धारया सुखं संधं यथाभवति तथा तत्फलं यानि व्रीही
 पोसा भूतपुरोडाशतस्मिन् धानेसीदतथा प्रायनाणः अमृतं निरूपदं तस्मिन् स्थाने प्रतिष्ठितो भव
 यवनिर्वीपपद्येत दुर्नी स्यापनमित्येके व्रीहीणा भित्ति किंजविराजति सिके ६६ मं पोषामि अमीत्यये
 दाह नडुगेडा राभाधेऽरितुं प्रवृत्तायाः सेनाया अंगार तस्मिन् हस्पायामुखे प्रधानभूतमिदमेगा ज्ञाते अ
 मिदानी मपनयामि स्वयं ज्यो वाया हे पुरोडाश अभ्यधिकस्येदियमसिध्यं श्रमं स मानदीतिः सन्विशे
 षणादी यतो आयायं मन्यतां खमे घारयामि घृतमेव योनिः कारणं यस्यासावग्निर्घृतेन हिन्वा

उद्भवति तादृशोऽग्निगव्या यतो वृद्धो ह्याद्यानि अंगीकरोतु हे पुरोडाशस्त्वमपि पाकजन्वेत द्रूपं खर
 ध्रुमेन यम्यथा तथा तत्तं कोक्षम्यथा घृतेन पिहितं धंस्त्रिभृत्ता ये च कुरुततो हे शोभन रूप धमानो
 त्वां लेभयितारं अयं ये प्रियं तोषन्ते जसा जनेन घृतेनाभिघारयामि उपरि घृतक्षारणं यामे म्करोमि ॥
 त उक्त्वा मतीनां पक्कः प्रज्ञानमुसादयित्वा अये पुरोडाशः उक्त्वाति स्वात्मानमग्नेः सकाशादुन्मचति
 आर्द्रः प्रमोषाः घृतेनार्द्रकृतः प्रथमशीलः भूतज्ञातस्य गोपा गोपायिता यस्त आत्मा प्रविष्टमेक्ष
 पातदोस्तव्य आत्मा घृतकक्षः पशुषु प्रविष्टो वर्तते तमेजय पशूनां तजसा ते जोरुषणा घृतकाभि
 यारयामि एवमग्ने विव्यात्यसं यस्त आत्मा यजमानायमहे प्रविष्टोत्तं पूर्ववत् पशुदेवानो विष्टा विष्टि
 धमधुस्थानमनुरुक्ष्य स्वयमपि विविधं निष्ठति हे सोम तत्सदृशमातदोर्लंतथा आत्मनान् घृतयोश्च
 भूतदेवानो प्रादुष्टि यजमानायमहे स्वर्गं लभस्व इराभूमीत इराभन्नरुपाभतिः प्रज्ञानो भवन् हेतुः

यार्थं मे मा जिम् । किंवा नादशक्तमभिनमन्नायायानादनशक्तिताभायसेमाज्जि । भुवनं नमः । हे योगनि
 "यादकान्तेले भुवनममि । अतो वेदस्मादुतानीति अतो भुवनं । अतो भुवनकारणत्वादिस्ततो भवतु भूमिदे अ
 जलिरूपं मा सु । सुकेशु । त्वाप्ये । आने यो वे न ह्मिति ब्राह्मणत्वे अग्निरूपं ब्रह्म । एहि देव यागार्थं आग्निः
 तामाहूयति । उपमं । त्वाप्ये । मा विष्णु पृथुदिति ब्राह्मणत्वे ह्मवित्तरुदेउ पृथुत्वं ह्मवित्तादयः । त्वोपागा
 र्थं आहूयति । जगन्विष्णुं कण्ठे । अतिराहूयनीयः । विष्णुः सुचामप्रभागे नदस्या अयस्थितो यज्ञमि
 मान् । यद्यपि विष्णुः शृङ्गेन सुगातामि आ ज्ञानि । विष्णु निस्थये स्तवानीति किं गातः । हे भगवति स्तव आघारो
 मर्थं यययो म्मुगाताया हूयनीययोर्मध्ये गच्छन्त्यदं वा मपादेन नावका मिये । मम गमनायावकाशा
 यययानि नुं को भवतं । मो प्रतिसंतापं मा कुरुते । किं च म्या न कारिणे । युयो मम स्थानं कुरुते । एतदि प्रीतिं स
 ज्येनाति क्रम्यरसिणेन न त्याज्या कामिवेत्सर्थः । विदोः स्थावमसि । हे भूप्रदेश त्वे विज्ञेयं ह्म्यपुरुष

स्थस्थानममि । इत इन्द्रो अकृणे दीर्घाणि । इन्द्रो वा स्ताहा । इतः प्रदेशवत्तात इन्द्रो असुरवधस्तपाणिनी
 योणि भक्ततात् । मे अतिराहूयनी शिमारया ध्वो दीर्घा अर्धो हिंसात्पणविच्छेदं नरहिनादि विस्तरं मे द
 श्री देवकी दितो आहूतो अकृदि तवान् इन्द्रे देवता कले नंदवान् यज्ञपतेर्ये जमानम्याये यज्ञ आघारस्वाह देवता
 येदतः । वागम्ये । विश्वे हे सुचाधारत्वं वागमि । वाचामे त्रमुच्चारयता । ध्वयुला निष्पाद्य मानत्वात् । कीद
 रीनाक एं श्री इंद्रेणा व्याकृतत्वात् त्रुं देवा यवप्रह्माल्लो आम्नाते । तामिंद्रे मध्यतो न क्रम्य व्याकरोदि
 ति । सा च वाक् स पत्नक्षमणी वै रिधातिनी सुचाधारमे त्ररूपायाः । वाचः स पत्नघतिवेत्ता द्वास्त्रो न सु
 चितं । अदुतो यतो यज्ञपतेरित्याहा ताली इति । तादृशवाचा इंद्रे स्ते न चक्षुरे दिव्येण वमहरे सुचाया
 रमो मा विश्व । बृहद्वा । अनेनाधारणामभिनः महा ज्वातः । अतो जुहो मादित्यमिति । पाहि । भजहि अमे
 दुश्चरितात्पात्राणां पादे । मुचरिते पुण्यं आमां भजस्था पथ । एते एवा क्रमणप्रत्याक्रमणे मंत्रवर्ता भवतः ।

नक्षत्रासंभारं मी० क नीतुं हेतुगणनां हिनामिमांभः मांभेनः मांभे विख्याः विदुः कथं माभः अहेतुमा
हिंमिषं तेन वतेन ज्ञेयमापृकमीत् भरत० हिंसीः भरतं ज्योतिषाधारमिहारमादित्यभूतानोयापाठयत्री
भूमिदोदरायागदारेण छांटो वेदार्णकोपः ॥ इमो एधिदीमनुषिबुद्धिद्वारेण यागस्य हेतुतात्पर्यं अव
दानानि अयदानस्थानानि प्रसूतवदास्याम्या ज्येन प्रत्यभिधारयामितेनुभ्येनमोमुज्जो मा माहिंसीः यदवपुनः
हेतुगणना अहमवदानान्यवद्युं सेतव आत्मनो ममापि यद्विगनप्रति कूलमकापी येन उभयमप्या ज्येन प्र
त्यनमिप्रतिममाहिंनेयमाभवतितथात्मानं करोमिः किं वतेन वतद्विरुतमेगपुनराप्यापतं नूयोवर्तते।
अनेरहंदेव० स्योर्ध्वः दक्षिणस्य० दभं यमा अनुगम्यत्रमेयजमानो हे हिते मनसा प्यापनाते उपोषु
पाजस्य प्रजापतिर्दिगुरग्नौ यामौ यादिकल्पे न देवताः ॥ हेतुगणनायाजदेवत्वे दक्षिणस्य अस्मद्वैष्ट्यस्य
चत्वे च हिंसकोसि। त्वत्तसादादहं वैरिभिर्हंसितो भूयासे० अमुं वैरिणो दभयेमा रयेवं अग्नी० सा रत्र

हाशत्रुहेताशेषेयस्य प्रमादं द्रव्यं यासं देवयन्त्रया स प्रलोवीमया भूयासे० असत्तः शत्रुरहितः
वीर्यवानधलवानश्रीमात्रशेषेयस्य प्रमादं द्रव्यं भूयासे० इन्द्रियादीन्द्रियोपेतः स्पष्टमन्त्रः द्रव्य
भूयासे० स्यष्टं महेंद्रयागमेयमभेयानेजेतत्वेमहिमानेविद्यैश्वर्योदिमहत्वेगमेयप्राप्त्यो० रुद्रभं०
स्वाहा० रुद्रभं श्रेष्ठेवजिनमन्त्रवतेपुर्णामामनामकं देवयन्त्रमाह० मन्त्रदेवः सुगंधसेगोभनधनेहतेव
प्राणायामप्रालम्बिसर्वतो भस्माकं सुवीर्यं शोभनादत्युक्ते महस्त्रिणं महस्त्रिमेत्याकं यस्यापेः पुनपुष्टिदो
होतुगणनासादयतु० पूर्णमासायदेवाय स्वाहा इदं विः स्वाहा हुतमस्तु० अमातास्या स्वाहा० इयममाया ग्या
ख्यादयतामुभयामोभाग्युक्तानुशेकासृष्टमेवितुं यथागोप्याधुनः प्रतिदिनं क्षीरेपयउतिपुनः पुनराप्या
ययति० एदमियममायाप्रतिमासं भूयो भूयो देवानामायाययति० सानद्रव्यादिष्वेवता अग्नेः० गमेय
स्वेष्टसाधकस्याग्निः स्निष्टकद्रुपुणेन च यज्ञेन प्रतिशेदद्वद्राक्षिकक्षणां गमेयंप्राप्त्योर्वैश्वानरे० स्व

धनमः वैश्वानरं वैश्वानराभिधानेनोदयेवाग्निर्वैश्वानर इति पृथिवी लक्षणे शतधारमनेकमुक्तेसा
हस्यसंख्याकमेतमुक्ते प्रकाशरामेदेहविः पुदकात्स केतु दोमिनितयामिसंवेश्वानर उल्लाघानो यजमानस्य
पित्रादीन्सर्गं को जे पितृमातामिन्वमानः प्रीत्यनरा कृतुतर्था मुदकमिदेदीयत इत्यर्थः । इमं सुमुदं
योमन्त्रे अमेज्जाय यजमानार्थे इमं जलेमादिः सीः किंतु परमेयोमन उत भविषिधरक्षणे स्थितं कु
रः परममुत्तरं रक्षितस्य जलस्य पुनरप्युदकं कथायथान जायततत्पारक्षणे रक्षणे परमत्वे । समुद्रसामा
नाधिकरणत्वं स्त्रो कीदृशमिमं सुमुदं । समुद्रवृत्त्यभूतं । शतधारं शतसंख्याकधारोपते । उल्लाघानो यजमानस्य
कं । भुवनस्य मध्यं यजमानं ते यमानं । अभिज्यमानं वा । घृते दुहानं । घृतकारणे सस्यादि दुहानां । अ
दिति । अति दुनीयाम् । अदिति देवमाता यो वोसा यथा उपकरोति तादृशं इदं हविः । हे अग्ने परमेयो म
न उल्लाघे स्थाने गतस्यास्य माहिंसीः अविच्छिन्नं कुरु । अज्यामो हविः । उराकटाचिदुदो यज्ञसा

धनस्य पुरोडाशस्य हिं चिदेशमविध्यत् । तथा च ब्राह्मणे । देवा वै यज्ञाद्दमेतराय न स यज्ञमविध्यदिति ।
तस्मादाव्याधाद्दृष्टप्रदेशात् इदं हविः कृत्यं तं निद्यतो । कियत् । यवमात्रादज्यायोपवपरिमितमेव न तु
ततोधिकं । यवै यज्ञस्य पुरोडाशस्य स्य शरीरं साररूपाम । मरोपणं विमोहनमुपद्रवः । तदुक्तेन करवाम
अधिकावदने हुपद्रवः स्यात् । तथा चाम्नातं । अज्यायोपरोपयेदिति । इदं तु यवमात्रे हविर्देयं । छिन्नत्वा
रुद्रनिरकुं न रोवेन संमितं । तस्माद्युवमात्रमवरोदिति । किंचेदं हविः सिद्धं शोभनयावाहेतुः तदव्याम्नातं
तिष्ठेवं इदं भविष्यतीति । अग्निमोमात् । अग्निमीदुरिशादयायास्तानुसवितादेवोद्यशं सान्तापप्रपद्या
पक्षाळत्रोर्मापातु । मनुनां मुखं । दक्षिणाधो मुखोडाशस्य यदक्षिणाभागादसंभिदन्ति तत्रावदानैरसं
मिश्रयन्तु हमिशा मुदिष्टा वद्यामिष्वरोडाशो शमेव खेडयामि । कीदृशीमिदो मनुना प्रथमं दृष्ट्वा तथा घृ
तपश्वी निततो निष्पीडितं घृतं यस्यासा घृतपश्वीतो मित्रावरुणाभ्यो सम्यक् प्रेरिता मेकूतो मुखो एकदिशु

रूपप्रभोदक्षिणादिषुधेवस्थिताननुदिगंतस्मर्त्तः अत्रयजमानः सुरुषवर्षेणैरीतीशमवदीयमानान
 त्रययने। योमेति० जेयः। यः शुभ्रमं अतिकेदूरेयाः शतीयतिशत्रवभजते। ते शत्रुमेतेन प्राप्तिः। आवदानेन
 जेयजययः। सुरुषवर्ष० मघादी। गोशरीरधारिण्या इडाख्यायादेवतायाः संबोधने सुरुषवर्षवर्ण इति। श्रेण
 पुछादिके रूपः। यथेदृष्टिः। वर्णः शुल्कादिः। शोभनारूपवर्षवर्णमस्याः सातथोक्ता श्रेणदीनामतिदीर्घत्वा
 दिप्ररीहारेण दर्शनीयत्वरूपस्य शोभनीयत्वं। वर्षद्विविधमुदक रूपं घत रूपं च। तत्रेडासकीयासादावृ
 त्तं वर्षति। तथा च मेन्द्रादृशदयः पदे घतवतीतिमानवी घतपदी मेन्द्रावरुणीतिवा इडायाः पदे घतवदि
 ति च। तथा ब्राह्मणमणि। सायत्रयजानुक्रामततो घतमपीत्येतत्समाहृतं प्रच्युत इति। वृष्टिर्वा इडा
 वृष्ट्येवै। निघ्नमणै घतं प्रनाः संजीवेतीति। पिवंतीति च तदिदं घत रूपत्वं वर्षस्य शोभनत्वं। कर्तुं रादिसं
 कीर्णत्वं परीहारेण विस्फटं क्लृप्तत्वादि वर्णस्य शोभनत्वं। तथा विधेदेदृष्टे। इमान् स्मदीयान् भद्रा

नृछास्त्रोक्तयज्ञसाधनसेवर्णानुदुर्गमसङ्गहानप्रत्यागच्छ। गृह्येदृष्टी रनिष्कृतेः। किंचमा मभि
 लक्ष्यानुव्रता अस्मिन् यज्ञे अत्र कुलासती एहि आगच्छ। उच्छ्रयः समुच्चये अविचेद इडा विषेयपू
 मस्मदीयमस्मदीयानि शिरोभिनिम्नदुम्नितगे स्मृष्ट्वर्षकाः प्राणादिनाशो धमध्वे। न एवै। शिशो वा
 इडाभिः स्मर्त्तव्यैः। वृष्टिर्नाम विरोधेः स्पष्टीक्रियते। इडादीनो गोनामविशेषत्वे सप्तमकोटसमाहृते। इ
 डेरंतेति ते सस्वतिष्वेमेयमि महविश्रत्येतानिते अभियनामानीति। एतेषां प्रदर्शनार्थत्वात् रमत्यादिकन
 विदृष्ट्ये। हेतुश्चेति मेमेत्येवाते नुष्ठितदीयां प्रीतिमशीलप्राप्तुयां। हेतुपह्नेरुद एहीत्येवमागमनायास्मा
 भिरनुज्ञाते अहमपि ते उपह्वं नदीकामनुज्ञामश्रियमनुप्राप्तुयां। हेतुदे अस्ययत्तस्य येयमाशीः फलप्राप्त्या
 सामेसत्याभयात्। अरेडता भनादरं कुर्वतामनसा तत्कलेसाधयितुं शक्येत्। तत्प्रसादात् शोभयासे। मया
 नुष्ठितो यज्ञः निःश्रेणीमिव क्रमेण दिवमारो हुतुं आरुह्य च यस्यादिविषयो हविर्भोजो न निवसति। तदि

शंस्वर्गप्रदेशविशेषंगतुतमगलासभाकाउपविष्टाः देवाः येन मार्गेण हविर्भोजनं शाखायां गच्छन्ति तेन यमा
 गेणायैयज्ञायज्ञसाधनामिष्टाः उत करिष्यन्त्याः यज्ञा अपि सचेतो आश्रयेतो आश्रयेतो आश्रयेतो आश्रयेतो आश्रयेतो
 अस्तु संतु मातादृशीतनः अस्मान् प्रतिपिमादीतिंगमं प्रयुज्यां उपहृतः पशुमानसादिबः उपहृतो हप
 शुमान् सासे नृष्टितिः देवोतरेतेत्वेनुष्टिरसि प्रीतिरूपासिनोस्मांनु पशुप्रीणयनोस्माभिर्जुहोति से
 विमासितेनुष्टिन्दीयां प्रीतिंगमं प्रयुज्यां न केज्जातिः यतो भनो ज्जातिः ममनीभोपमग्निस्तदा पुतिषां
 सेयतां कनापिपेकत्पेन विहितः ममेयज्ञेवेकत्पदिहोरासंदधानु गृहसातिः स्वयमेवनः अस्मदीयमि
 पमज्ञेतनुतो विवेदकादृश्यज्ञेनादयेतोतयेनु आश्रयायनस्वाहयनीयपरिभरणेम्नस्तीमार्जनमाह
 पागस्तरेणैजालिमंतीयायामेचयंततमर्जनमिति ब्रध्नमता ब्रध्नशोयसमभिधत्ता यतो वै ब्र
 ध्न इति श्रुतेः देवभ्रयज्ञसाधकपूतदशपिन्वसत्ते प्रीतोभव देवेभ्यस्तोददतोमेमासायिदिशमान

स्वरूपादपक्षीणो माभः यागं कुर्वतो मभक्तं मां पदमत्स्नीणो माभता देवस्य तां गच्छातु देविद्यो
 तमानेदक्षिणवस्त्रो गजात्वा मन्त्रसंज्ञा कदेवतायेन यतु प्रापयतु नादं प्रतिपत्तिं तत्पर्यः देतु तेन ब्रह्म
 गृहं नोदनेनाम्यतममथा मयत्तत्वे प्रापयान नदा त्रयजमाना यययो पश्चादिकं चास्तु प्रतिपत्तिं त्रयमशुम
 विमपः मुखमस्तु कः प्रजापतिरिदमोदने कस्मै प्रजापतयेदात् यतः कामएवदाता कामएव प्रातिगृहीता
 अतः समुद्रं समुद्रं समुद्रं दत्तं नं काममेवाविश अहेतु कामेन कामाधीन एव त्वो प्रतिगृह्णामि हेका
 मएतद्व्येततयेव हे काम एषा तयेव पुनरुक्तिगदगथा अपि वागिरस उज्जानाभिमान एथिब्यभिमानादीयं
 वा उज्जानागिरस इति श्रुतेः सत्त्वो प्रतिगृह्णानुना हमिष्यर्थः प्रजापते मुष्णोको हे अन्नाहर्षत्वे प्र
 जापते रुक्षिग्रस्यभातोमि कीदृशः ऊर्जस्वान् बलवान् धरुषद्वलात् पयस्वान् क्षीरान् स्वादूत
 मः क्षीरपाकास्वादुशीरगतान् प्राणदिरागभेदान् पाही एको वायुः शरीरगतस्थानभेदात् काम

भेदात्प्राणादिनामभिधियुते। स्थानभेदः पुराणः। द्वादशप्राणगुदेवानः समानोनाभिसेस्थितः। उदानः
 कन्ददेशस्थो व्यानः सर्वशरीरगतिः। कार्यभेदस्तु नाननिर्वचनादवगन्तव्यः। व्यानस्य सर्वशरीरगतिर्नोव
 दुविधया पारस्विकेन प्राधान्याद्विज्ञेयः। यदा नागकूर्मादिव्यविशेषाणामेकताम्यमभिप्रेत्य पुनरुक्तिः। हे
 अत्राहार्थस्य मक्षितोक्तिोपरिमितोक्तिः। अतः परलोके अस्मिन्नेवोदरासीति शेषः। देवस्य स्वा० गच्छतु।
 आख्याने। ब्रह्मणो देवताये ओदनत्वात् न यतु शेषे पूर्ववद्वा ख्येयः। अग्नेवा० द्याय। मस्य तामे। ज्ञिगिवासे। त
 त्रकार्यस्य निष्पत्त्यमानत्वापरिधेतमित्युक्तत्वात् सस्य तामे। मस्य तामे। ज्ञिगिवासे। त
 स्वाहा। योरुदो देवो भूतानो भवतो सर्वे। योतेतत्तामधिपतिराधिक्येन गलकस्तेति चरः। तेषां कर्मसमाप्तेन च
 रतीति तेति चरः। वृषादेवपु श्रेष्ठः। हे रुद्र त्वमस्माकं श्रद्धां हिंसी। एतदग्निमाने न द्रव्यं तव हुतमस्तु स एवा
 न द्युतेस्वो ह्यसादरार्थः। देवान् पयः। ह्योतः त्वमनुयात देवान्यज। बर्हिषो० भूयासे। द्वादशविशेषः। नरा

शंस० भूयासे। द्वादशविशेषः। नराशंस० भूयासे। नराशंसो० ग्निविशेषः। शेषे स्पष्टः। अग्नेः स्विष्टकृ० मे
 यो वाजस्य मा० यमीत्वा न स्यान्त्यस्य प्रसवहेतुना अनुप्यानुकाङ्क्षे प्रहृष्टेनैवोदर्युनयन्। अथा
 स० भूयासे। अथाप्यन्तेति प्रामेयमीने प्रहृष्टेन समवेदः। एतन्निकृष्टानक्रोतः। उद्ग्राभं० धनं। उद्ग्राभं चमोक्त
 र्थे च नि प्रामं च वैरिणां निकर्षे च ब्रह्म परं ब्रह्म देवाश्च वर्द्धितवन्तः। अथास० अस्म्यतो। अथेदानीममसपत्ना
 नविपृचीनानविश्वगतीन् स्वस्थानभ्यश्च यथानवर्तितथा विशेषेण प्रवर्त्तयतो। वसुभ्यस्त्वा। यज्ञेनापि प्रे।
 अनेनोत्तमरुक्षणेन यज्ञेन वसुन् देवान् तर्पितवानस्मि। रुद्रेभ्यस्त्वा। यज्ञे। अनेनोत्तमरुक्षणेन यज्ञेन रुद्रे
 योन्तर्पितवानस्मि। आदि० य० पूर्ववत्। अरु० रिहाणाः। लिहूनाः। आस्वदेतः। आत्रेया कं प्रसग्रा। विद्येत्तु
 वयः पक्षिणः विविधमार्गं गच्छन्तु। प्रजो योनिं मानि र्मसं। अहं प्रजोत्कारणं च मा विनाशयामि। अनिर
 रुम्भस्मि तिमन्तुषामि सादि। आन्यभाग्देवोतिः। इविः सेवित्वा तेन इविषा पुष्टो यजविरोधिने सुगदीन

अभिभवन् उक्तं जयं प्राप्तावात् तदीया मुक्तिं यजमानो हवेरिणामभिभवन् उक्तं जयं प्राप्तास्मि। एवमु
 नरत्रयारण्ये यो एसा अग्नन् विवेऽमा आशिषः आगमनसो प्रत्यागच्छेत्। वयम व्यामुगदिदो हं कामय मा
 नाः तत्फलं प्रदेनेदं पुक्तत्वादिद्वेतः इदं देवनामहं तन्न भजनेन पुत्रपौत्रादिरूपो प्रजामियम्यमाणमना
 दुगदिदं धुहीमहि कामधेनुसदृशी इदं देवतां दुष्टास्मा आद्यायेतामाप आमेरया आप आयस्वरा ओ
 यधनः प्रस्तारत्वरूप ओ यधयः प्रवरम्बरूप ओ यधीः आया यधेते प्रस्तारवयवा मयेवा मुप्रितवृष्टि
 जन्मवयमसूतो विद्वत्स्थः इमं प्रस्तारत्वे दिवं गच्छतं तद्वत् कोकादतो म्माके वृष्टि मेरया रोहितेन गमयन्ति सा
 दिगेदित्त ह्येतशयाः अग्नी इस्सीणामभ्या नमि दधते हे प्रस्तारस्ते रश्मिरेव्या दयस्त्वा स्तुवा कोका नी
 देवतां गमयतु संवदस्व वासदेव देवतां कं यतु हे अग्नी देवमया सस्वैक ईभाय लो कुरु अगमग्नीत्
 हे अग्नी त्वाग्नी प्र प्रस्तार किमस्मिन् गतस्म्य कृत इत्यग्नीः इह मन्त्रि मे च प्राजापत्ये यतु यी अग

न हे अर्धयोसम्यगग्निमगात् प्रावदहे अग्नी प्र प्रस्तारः प्रहृत इति देवेषु प्रावय। ओ यद इमे वा मदेव्ये
 यजुषी हे देवाः श्रुतमसु। स्वगादेव्या होत० शंयो ब्रूहि देव्या नो होतृणा यज्ञः स्वगा स्वाधो नो सुमातुषे
 ओ होतृभ्यः स्वस्वसु हे होतः त्वं शं युदेवम्यमेवं धिनेतं स्तुयेता वृणीमह इति अनुवाकं ब्रूहि आमुष्या
 पाहि हे अनेत्रमायुश्चक्षुषोः पाकयित्वा सि अतो ममायुश्चक्षुषी पाहि प्रयासि हे एष्य विते प्रया प्र
 तिष्ठितांसि अतो मम पिप्रतिष्ठिते कुरु इत्यर्थः यं परिधिं तयाते हे अने देवमुतिभिः प्राप्यमाणः त्वं स्व
 यं मध्यम परिधिं पश्चिमभागे स्थापितवान् असितवानु कूलतया तोयं प्रियं तमेतं परिधिं लब्धिभगनि।
 किमर्थं नेदिषः कोदिषः ततो धियो गारुप चेतया ते विमनस्को माभूत्। यजम्यमिति हे दक्षिणो नर प्री
 धायज्ञस्य फलं एमन्ने मुयां उपसमितं प्रभुतं विते सुचामि देवतासु लोकेषु आरुक्षु गते रूणी यम
 श्वे रशनादिभिः सर्वतो बभ्रातु तत्र रशनाश्वेन पत्न्यया दावश्चोदरे वध्यमानं तं तु मयी च मेम

यी चकक्षाः भिन्नीयते। रश्मिगुणैनाश्वमुखेन नमो हस्तेन चाश्वनियमनार्थं नृविशेषक्यते। योऽक्र
 शब्देनाश्वसेवेन वदन्मुपसृक्तो विशेष्णः पल्पनस्य पुरतः पृष्ठतश्चापसरणो गारवितु मुरः पृच्छो वै
 धनोऽपुष्कारस्तु विशेषः परिवर्त्तनशब्देनोच्यते। अश्वतदनेश्वरशानादित्यानीपाः परिधयः हेअ
 नितववेधनदेतत्परिधिरुणन्नादीनविमुं चामितद्विमीकनसंतुष्टस्त्री अस्मासुद्विगंधेहि। य
 द्वाभ्यद्रदं अन्नपानादिकेतरं यस्मासुधेहि। अस्मदीये हविर्भुक्त्वा भागधानं हविः प्रदाननः प्रकर्षणं ब्रू
 हि। विष्मोः शोभो मेव। शोभुरशः सुखमिश्रं वृद्धस्यति पुत्रे व्रते। सहिवदुर्कामं बुध्या पुत्रं निस्सुरितुच्य
 ते। तस्य परितो हेतुत्वात्परिधिरुणन्तदीयदेवयज्यया यजमानो हं लभ्येते नमिष्यन्तो प्रतिष्ठाफले
 गमेयं प्राप्नुवांसः स्तावन्पथेः हविष्वेदेवाः यूयंसं स्तावभागाः स्थः। नृहृषभप्रोमिच्यमाना ज्ञा
 यवः संज्ञावाः स एवभागां यथांतं संस्त्रावभागाः कीदृशाः देवाः तं भागं लब्धुमिच्छावतः वृद्धतः महोतः

सर्वे रागाधुनीयाः। ततः केचिदस्मिन्नुद्योनेष्ठंति अन्वेत्वा स्त्रीर्षेर्हि विसीदंति। अस्माभिः क्रियन्तः
 मिमोसुतिमभिरुक्षमभीन्नीयमिति गणेतो यूयमस्मिन्नुद्योनेष्ठंति अन्वेत्वा स्त्रीर्षेर्हि विसीदंति। अस्माभिः क्रियन्तः
 तो युवा मपिनश्चरगहस्यष्टिव्यभिमानो वर्हः स्थाने शकटं पृथग्मानस्य सुखायस्थापयामि। हसुख
 यो मुवि नमो स्थापयते। देनुहृषभतो युगो यज्ञभारवाहिनावेतो देवती रक्षतोऽस्मत्स्याः पीयः सोमस्यरेतो धा
 रणाभिमानित्वा तदीयभागे नाहं सुरताः अर्धं धरेताः सन्तरेतोऽपि पीयधारयये। लघुरहं पुषेयं। लाष्टातु
 निविर्नरेतः पश्चादिरूपेण विकारयति। अतस्तद्योगेन संपुषेयं। पुष्पासं मेघतीपत्या रमेतां स्वाहाप
 त्या सहिता येयं पत्नी सा मुष्टमे पादितेन कर्मकेन संशुतो। तावुक्तोपुक्तो परस्परसंदक्षेपज्ञस्य पुषो भार
 वः कृत्वा वभूतः। यत्तमन्विष्ठतामित्यर्थः। संजाना नो परस्परमैकमसंगतो अगतीः शत्रुत्वविजहता विनाश
 यतो दिविष्मलो के स्थितं अजगराहं तं ज्योतिरादित्यात्मकसारभेनो आभिमुख्येन प्राप्नुतो। दशतेतनुः भूत्वा

ता० हेमन्तदभिमानिदेवतेतत्रयज्ञिययत्तयोऽप्याततुवः शरीराणिदश संख्याकाः संतिताः सर्वास्तन्य
जमानोद्यतेनप्रीणतुवर्षयतुनारिष्टयोः यत्तस्यनेतारोयजमानाः नरास्तेषांसेवंधिनो नाराः तेष्वतिशय
युक्तो नारिष्ठाननिवायूजादरातिः प्राणवायुश्च अतिशयेन नरेण संक्षेपे तयोर्नरिष्ठयोर्देवयोः प्रशियं प्रा
रुष्टं शासनं ईदमानस्तुवनयजमान इह देवानांसेवंधीसन्तरे देवयोः स्वर्गे पिसेमनो देवो भूत् यं वो देवो
हेहाविनि हे शतकृतहाम संख्याकं मनिष्यादकौ नारिष्ठौ वां युवयोः ऊर्जो न्नस्यमं भागं देवा अकल्पयन्त
देतदिहानीममादीयत इति शतेन दत्तेन वां युवा उभो प्रीण निप्रीते करोमि तेन भागेन हे अ इहो अंहसः पा
पस्य हेतारो युवां तप्यतां देवानां पत्नीणां सां मिथुन त्वसि धृथं लक्ष्मिने ब्रमेत्तरीय वत्तुर्थ देवते समये
ते। याचरेव पत्यः यश्च गृहपतिरिति स दुभयं मिलित्वा यज्ञंसेवंधिमिथुने तरीयपागे नादं मिथुनेन पुत्रौ
वस्तुषादि रूपेण प्रकृष्टो भूयासे० उरुत्तले मिस्त्राह उरुत्तलादौ कपाकादौ द्रव्ये पयि एमा शि श्लेष्वा

अत्रिष्टमभस्मर्वेपि पिष्टां शाः अवपुषः प्रधाना दुता यनुपसुकाः विपुषः लेपाः नास्तुर्वी न संयजामि संभस्मवर्हो
प्रक्षेपामि इह हविः विश्वे देवाः सेवंतो। किं वास्मि न्यज्ञे उरुत्तलादावाक्रिष्टादिपुकाया बह्व्यः संतिताः सर्वा अपि
अन्नावेव सिष्टे सुदेवतो देशे न स्युः काः सुदुताः सुदुष्टिमा अयथा भवन्ति तथा तु मिस्त्रा हेति पूर्ववत्। अनेद
त्तां मोनि स्वाहा इ अनेमादिवः पाहि। यत्तौ कवा सिनो देवाः ममापरा धंयथान गच्छन्ति तथा कुरुः अदस्ता
योः हिसितजीवित। अशीतनो उस्म शरीरं प्रसिद्धं प्रकृष्टां भातलविप्रातदुह्रिष्टैः दुरिष्ठादयथा शास्त्र
नुष्ठानात् दुरघ्नैवामाधिकारदितो प्रिलमस्तु भोजनात् निविष्टा चरणतः पितुस्सदीयमन्नमविषम
मत्तंकुरुमुपदासु लोपवेशनेन निमिनेन योर्विस्थानंकुरु। इदं फलीकरणद्रव्यं तुभ्यं स्नातुं न मत्तु वैदो
मिविनि वा जनेन हेदर्भमयत्वे देवनामसितस्य नाम्नो यमर्थः विनिरसिद्रव्याभासाधनमसि अतस्तु
स्य सादेनां धनं विदेयलभेन। तथा कर्मसितस्य व्याख्या करणमसीति। क्रीयते अनेनेति करणं वेदसेमा

जैनमस्माद्यूहन्वादिताधनमसीसथोः अतस्त्वयासेमार्जनादिकं क्रियासे। तथासेमनिनामासि। तद्योख्यासनि
 नाधनस्यवातासि। अतस्त्वत्प्रसादेन तनेयेधनमस्तिगादिभ्योदेयासे। किंच हेवेदमवानुससुरायस्योयेधनपु
 ष्टिं ददातु। कीदृशेषोषं घृतवते घृतादिभ्यो जनसाधनसमृद्धं कुरु। यिनं निदः सहृदयं हृत्पतेः सहस्त्रिं सप्त
 स्रतश्च दिते ख्योपतेः वाजिनेभ्यो नानसमृद्धं। इमे विप्यामिः करोमि। वरुणस्य पाशमिव योः क्रविप्यामिसे वामिषु
 केतः संज्ञानः सवितादेवः येषां अथ प्रीतावभातः पातुश्च विधानुः ब्रह्मणः यो नो स्थाने सुकृतस्य तुष्ठितस्य क
 मेणः फलभूते लोके पत्न्यासहस्याने सुखं करोमि। समाधुपाः तनुवामम। हे अग्ने अहमाधुपासंगुः। प्रजया
 संगुः। पातित्रस्य लक्षणेन वचसासंगुः। अनेन कर्मणा यत् पुनः पुनः तत्प्रीत्यसंगुः। हे विद्यो गो न कदाचि
 स्यादित्यर्थः। मम शरीरेण जीवात्मा चिरं गच्छतु। यदप्युत्तरे सरस्वतिः हे सरस्वति ते तव यन्मधुसारं शोषुस्मि।
 तथा गोघ्नं वेषु च यत् मध्यस्ति हे वाजिनी वति अन्नसंपादको दक्षयुक्तं सरस्वतिः तेन मधुना मे मम सुखं मेधि

अनं कुरु। अग्ने ब्रतपतेः हे अग्ने त्वत्प्रसादादिदं वचं चरितवानस्मि तद्रूपेण मापयितुं अशंकं शक्नोमहे। म
 हीयंत द्रुतमाशुधिसमृद्धमभूत्। एवमुत्तरेषुः पितृभ्यो यम् आयायतोः प्रयाः आस्मिन् यज्ञे यज्ञं तंता मादु
 ति प्रतिदेय्यो देवानां हितुमिच्छः। येषोमेन घृतेन क्रवाप्यायतो पुनः पुनः पूर्वतो स्योपाः सस्यपत्न्याः उभा
 या गोसुधारण्मा ऊधः ययः पूर्णस्तनसंघात इव आप्यायतो। किंच आदित्याः वेदरूपायाः उत्तमे गवर्तमाना
 क्रवाडरूपा गमहाधारपुनः पुनः सिन्धुमानाभिः आप्यधाराभिरुपेता अत एव पृथिवी विस्तीर्णी सती अस्मि
 न्यज्ञे सम्यगाप्यायतोः प्रजापतेः मानेन। यद्यपि स्वर्गादिकोकाः सर्वे प्रजापतिना सृष्टवान् तत्संबंधिना
 विभाव्य कर्मभूमितेन यज्ञमानान् प्रतिविशेषेण न भोक्षितिना स्तितां विभातुं दद्यात्। भूलोके कृषि
 भागलक्षणेन यज्ञमानेन त्वं स्थापयामि। आश्रावितं देवान् स्वाहा। अस्मिन् यज्ञे यदनिश्रावितं सती च
 न श्रावयुक्तं यज्ञाश्रावितं अतिक्रान्तं श्रावयुक्तं यच्च यदक्रुतं सम्यक् वषट्कारेण दत्तं यज्ञाय नक्तं

मति क्रीतावुवचनमुक्तं। तस्यैवतः कल्पयन्ती सननः देवान् हुतं प्राप्तिस्तर्थाः इष्टेभ्यः स्वाहेत्यादि-इष्टे
भ्यः सम्यग्दागेनापितभ्योः म्यादिभ्यस्तत्पतिशकार्यमिदं स्वाहा हुतमस्तु। येन निष्ठा अनापितास्तेभ्य इदं
वपश्चरुविभक्तं तदर्थमिदं स्वाहा हुतमस्तु। दुरितैः तथापुत्रायेतस्मभ्येजसमाधानेनुरिदं स्वाहा हुतम
स्तु। निरुसैः प्रायश्चित्तार्थमिदं स्वाहा हुतमस्तु। आसमेतादृशिरादिः दुष्टाचमार्दिः दुर्गादिः कलवैकल्ये
तस्माधानार्थं स्वाहा हुतमिदमस्तु। वाय्वाभ्यामप्यस्तुवस्तुभाभ्यः स्वाहा हुतमस्तु। अग्निः कलप्राप्तिः। स
मिदं तत्रैवातिशयः। तदुभयार्थं स्वाहा हुतमस्तु। शेषमेवमेव व्याख्येयम्। इमं मन्त्रं च केत्याह। हेवरुणमे
मदीयमिमेहं आक्रान्तेभ्युधिष्ठियुः श्रुत्वाचायुमयमुखयम्। अतस्ते चावस्तुः पालनेतुः। तामाचके आ
समेतादृश्यामिप्रार्थये। तत्वायामि। मोषीः स्वाहा। तनस्मैरक्षणयज्ञल्लगामेनेणवेदमानस्त्वायानि
त्वां प्राप्नोमि। अयं यजमानो हविर्भित्तुह्यतश्च तस्मात्तमाश्रितो देवरुण अहेतवानः क्रीधरन्ते इह क

मेणि लोधि अस्मद्विज्ञापने बुध्यस्व। हेउरुशंसप्रभृतस्तुनेनोः स्माकमायुर्मा प्रमोषीः माविनाशय० तं
नोअने० स्मत्वाहा हेअनेत्वेनोः स्माकं विद्वान्सनतवर्णस्य देवस्य हेः स्मदियं क्रीधं अयसिमिहाः अ
पनय० यजिषोयधृतमोयुक्तिमोः तिरयेनेदेहार्थोकाशेयुवानोः स्यंतरीयमानो विष्वादिवांसि
सर्वान्पिरोधकृतान्हेदानस्मत्प्रमुमुक्षि। अस्मभ्यः प्रमोचय० सत्तेनोः पि स्वाहा हेअनेसत्तेनोस्माकंउसा
तरक्षणेनावमोभवअवरक्षकोभवः कीदृशस्ते अस्यायुधोयुधोनेदिष्टः अयुतन स्तोयः कालस्योपरित
निद्रातः काले स्यंतप्रत्यासन्नः नोस्माकंवरुणवरुणेनकृतमभीष्टनियारकंपापादिकं अत्यस्तविनाश
यः रराणोरममाणः सनश्चरीकंसुखसाधनमस्मदीयेहविर्भक्षय० ततो नोस्माकंसुखं एषिमुलेनाक्रा
तं शक्योभव० त्वमग्ने० जइ स्वाहा हेअनेत्वमयासिरागुभिरगम्योस्वितथाअवासनअगम्यः सन्
अस्मन्सनसाहितः अवाहितः तथागम्यः सन्देवेभ्यो हव्यं वत्सि। अगम्य एव सन्नोस्माकं भेषजं वि

अथ राधेश्वरमनं विद्येहि-अथाश्वा० ह० हे अनेकमनाः शत्रुभिरगम्योसिः अनमिश्रस्तीश्वरमभि शंस
 नपादकी ननेतेनापिप्रतिमुकोमि-सत्यमित-एतत्सत्यमेव-किंचायमा अत्राप्येणाक्षयेणवयमाअन्य
 नहविर्लक्षणेनामुपादाकृतोसिअतमरणरहितइत्यर्थः किंचअयासवअयमेवसत्-इत्यमेवसत्-इ-
 यमेतदायनहिषेवहमि-अथाः अयमेवलेनोःस्वाकंभेवजेत्यनातिरेकदोषशमनंयेहिबिधेहिस्वाहा
 तुभ्यमिदमाज्येदीयतइत्यर्थः यदस्मिन्-घृतेनस्वाहा-आस्मिन्भोजनेअतः कृतंतावायदंतरगामअंतरं
 कृतंनतः ननुमतिरिक्तंकारुतयेतः तदनयाहुसाशमयामि-देवास्तस्यदंस्तीकखलप्येत-रक्षाः संतु-अनेना
 ज्येनआपायतोआभिमुख्येनवदेतोः यदप्य-अ-अहमस्यकर्मणोयद्रीरिचेत्तदतिरिक्तं कृतवानस्मि-
 यद्गृहकर्मणिस्नानकरंकृतवानास्मि-शेषपूर्ववत्-अन्येसिष्टकृतेस्वाहाइत्येवमिष्टिकृतसुहुतं
 जुहोति करोतीतिमुहुतस्मैआहुतीनां कामान्कृत्वाचमनंइत्येवसेवईत्येवप्रददित्वेवाः प्रजापते० णाश्वा

हाहेप्रजापतेस्तत्त्वज्ञः अन्यः कोपिपुरुषः जातानिउन्मानितानि एवानेता-तानिविश्वाग्निनपरिवार
 परिभाषयितुंमर्थंआहुत-उपलक्षणमेतत्-सहितंकारोशकइत्यर्थः अतस्तेवदेयत्वाभाजुमस्तत्क
 लमस्माकमस्तु-यथेयज्ञानोपतयः स्वाम-ब्रह्मप्रतिष्ठा-देवान्स्वाहा-ब्रह्मसर्वज्ञगुणादानंयत्सत्यंज्ञानमने
 तेब्रह्मेत्युपनिषदिप्रोक्तं-तदेवमनसोवाचोयज्ञानोदर्शपूर्णमासादौ हविषोपुरोडासादीनांविशेषत आज्य
 म्यचपातिष्ठानिदीर्हेतु-सहिस्वित्यादिकारित्यात्-एवेमसिष्टदतिरिक्तंमेवापापिस्नेनकृतंयच्चक
 र्मणः सेवंधिहानंमेवादिभिर्नृपैर्नयत्-यद्यप्येतदेवपरब्रह्मकल्पयनफलसाधनसमर्थान्पवीणियागका
 लोश्च प्रतिनववर्षवपारोभत्येकवर्षेनएतिअविष्टेदेनायनेतेतस्मादियंस्वाहाकृतस्वाहाकारेणसेमृता
 हुतिर्देवानेतुगच्छतु-यद्वेदेवाअति-तनस्वाहा-हेदेवामरुतोवोयुआकंसेवंधियत्कमेअतिपादयानि-अह
 मतिपन्नेकरोमि-अकुरलोअव्यथाकरणंवातिपत्तिः-वाचाचित्वाचामनसापिदेवहेउनेदेवानांदेवानो

कुर्वतामः। यत ईदं विमो जदि० हे ईदं यतो यवे भयामदे विमो विमो पग धरो वा सतः तस्मान्नः अस्माकं
 अभयं कुरु। तदा यनिहं न हेम दव न मघ दति धन ना मा धने चावदविः तद्वत् शब्धिः समर्थो भ
 यत य मेवं धि न्येत कर्त्तव्येनः अस्माकं मत्त येरक्षण य समर्थो सीत्यर्थः। द्विः शत्रून् विजिह्मि मारय।
 मधुः मेघा मका मोश्च विनो से य तु मेवं विः प्रदीयते हे ईदं यतो म सुयोग य ताद र्म याम हे व ये भी ति
 प्राप्नुमः। ततः सर्वस्मान् अस्माकं अभयं कुरु। हेम घव न न चलेन येनो स्माकं तवो त य त्वदी परक्षार्थं
 यः शि शस्ते व र्त्तस्व। किं वास्माकं शत्रून् विजिह्विना शयः मधुः मेघा मोश्च विजिह्मि। स्वस्तिदा० अभ
 यं कुरुः। स्वस्तिदा० म म्भदा क विराः पतिः प्रजायाः पाकः यत्र ता ना स्पृष्टा विमो धि विमो वारि त सं
 यमः वशी जिते द्विः। वृथा स्ति स्तिदाः शोभन मजा य मस्म यं प्रयत्नः अभयं करो भय निवृत्तः कर्मो
 नय मिद्रो नो सा के पुः एतु अ प्रतो र स कलेन व र्त्ततो। आभि० न्यामो हे र वि न श्व पुं कंद आभिगी भिर

स्मदी यनु ति हि ईदं शानः सं अतो स्माकं मं ल ऊन मं गे नो स्मदर्थं आप्यायय। अतिवर्द्धय। यदा यस्मिन्ना
 केनोत भ्याः मोक्षार्थं कर्त्तव्यं प्राप्तः पर्वता नै धा न्वा कृता मि। भन्ना क्शेभिः। अथ तदा वयं तेन आ
 नु प्रदा वध विप्रभाजः स्मा मः प्रभत धना नो क भ्या गो भूया स्म। अनाज्ञातः यथा त द्योः यस्म यज्ञ स्प सेवे
 धिय देगे अनाज्ञातं शास्त्रोक्तं प्रवेण स्मा भिरज्ञातं सम्पक त ताते अयवा० त ये वज्ञातं तन्मि धु कि
 यने मिथ्या क्रियते यज्ञा ना दज्ञा ना ह्यन्यथानु ष्ठीयते। हे अने अस्मकं मणः संवेधित स्तवं मं ग क त्य प क
 र प्रदान समर्थं कुरु। द्विः स्माकारणा द्वा ता न धं कर्मणा वसुत सेवे श विहि। पुरुषः यथा तार्थः यो यज्ञः सो
 गः पुरुष संमितः पुरुष संदशः यथा पुरुषो यन्न नूना निरिक्त विरिष्टा वयस्य स्मा यतो वि। किंच यो य
 ज्ञः पुरुष संमितः पुरुषेण सम्पक निमित्तश्च। यस्मादेवं तस्मात् हे अने तदस्मे सादि एवं वत्। यस्मा क०
 यजातिः पाको बालः तद्दृष्ट्यै स्म्यं वे र्दय त इति पा कतरः। त्वा क यद प्रबुद्ध मतयः दीन दक्षाः क्षी लो स्मा दा

मत्तोसोमनुव्यायजमानाः॥ यज्ञस्य यदेगं मनसा स्वकीयेन नमन्वतेनो प्रबुध्यते तदंगे विज्ञानं कुरु वत्क
 त्वमानाभिज्ञः यज्ञिष्ठोऽतिशयेन यष्टुमर्थो होता देवानामाकाशमिन्द्रीन्द्रोऽप्यनक्रुतुष्टो यज्ञातिवद
 तु काले पूजयतु पुनस्त्याकाशाः॥ हे अग्निस्वा आदित्यारुद्रावसवश्च पुनः सभिधतोऽप्युपशान्तपुनः संदीप
 यशरीणाणि वदयस्व॥ तत्तत्स्त्वयितुष्टे सति यजमानस्त्यकाशाः संतु॥ यस्म आत्मनो चर्यणिः मेममम्
 त्विज्ञो यदंगमात्मनो मिदाभूत्॥ स्वरुपात्सिद्धिर्देवो हंसितमभूत्॥ अग्निस्वदेगं पुनराहः आहरतु॥ कीदृशो
 ग्निः जातवेदाः शतमुसन्नेयत्तु छिद्रं वेनीति जातवेदाः॥ विचर्यणिः॥ तपुनः सभापातुर्वचक्षणः॥ पुनर
 ग्निः मद्योः॥ यज्ञे यदेगं न्यूनं भवति तेन यजमानस्यैव च सुहीयते॥ यन्मयत्तं पराभवते तज्जमानो नुप
 राभवतीति श्रुत्येतगात् तस्माद्यमग्निर्यज्ञो गसाधनेन यजमानायामसुमेय वधुः पुनर्देववान्तये
 यंदो हस्वतिष्ठत्यज्ञो गं सभाधायमदीयं च सुः पुनर्देववतो॥ अग्निनो सुवा मयद्यो मदीयासि णोश्च

सुर्देगं नसा मर्थ्यमाधतोः॥ व्याहृत्य स्तोत्रावेव व्याख्याताः॥ अयमेहे कृतानि हे वरुण ते हे उः तव
 क्रोधं नमस्कारैरेवेमहे शमयामः॥ यज्ञेभिः यज्ञ पूजा विशेष्टैर्हविर्भिश्च पुनोऽश्रादिभिर्यमेहे
 शमयामः हे असुरश्च नु निरमनधरे प्रचेतः प्रकृष्टचिन्हेरातनदीयमानाः॥ स्मभ्यमनुग्रहार्थं ह
 वन्निह निवसन्त्स्याभिः कृतान्येनोसिद्धिश्च यथः श्रुत्य वा उदुत्तमेऽस्यामः हे वरुण उतममुल्लुष्ट
 पाशं वेपकंदोषं अस्मदस्मत्तः उद्धृषा यत्कृत्स्नशिथिलं कुरु॥ अधमेनिरुष्टपाशं विप्रथायशिथि
 ली कुरु॥ मध्यमे पाशं विप्रथाय विपुन्यशिथिली कुरु॥ अथानंतरं दे आदित्य तव व्रते लदीयेक म
 णि अदित्ये रवे उ नरा हि साम अनागसो अपरा धरहिताः स्याम॥ इममेवरुण इत्यादयो व्याख्या
 ताः॥ ते ते त्वचः देव्यं जने हे अग्ने तं तु यज्ञं त्वचं विस्तारय न रजसा लकस्य भातुं भासमानादित्यमति
 हि अनुगच्छ॥ रश्मिभिरास्वमेतदे प्रवेणदित्यर्थः॥ किंच ज्योतिष्मत्तः प्रकाशवतो यज्ञस्य पथो गमन

मागान् यद्वा ज्योतिष्मतः स्वस्य पथो देवान् अधिवाकृतान् कर्मणा सेवितान् चरन्स्वपादयः किंच जौ
 गुणोऽसौ दृग्गो अथः कर्म अनुत्तरेण अनतिरिक्तं वयत कुर्वन् तस्यैव मनुमंतव्यः सुखो भव्यं देव्यं जने देवसे
 वेधिने देवयागादिकं नोरे पश्येन मया उदुःयं मेत इस्वाहा हे अग्ने तमुदुष्टं स्ववर्द्धस्व प्रतिजाग्रहि अ
 वादिता भवः इष्टा प्रजैर्वैदिकलोकिके श्रोतस्मात्तं कर्मणि एनं संस्तुते यः अन्नं नयन्नतां न न संयुक्ते स्या
 तो। अये च यन्मानस्य पितरं पालकं युवानं फलपालकं तो प्रतिपुनः कृण्वन् योनः पुन्येन क्रियामनु
 छनत्समि एतं ते तु मदीये यागमन्वातो सीतं अनुमंतो तु। न यस्मिन् देशे तयोऽप्येतु। तस्मै च प्रतिज्ञा
 द्यायत्त न वद्धं तं तु स्या नीचाः। यथा ते तुभिः परो निश्चायते तथा ताम् न बोधते विस्तरयंति ते तं
 बोधतं निष्पादका ये पृथिव्या दानः स्वधनादपि न मे न मे ददन्ते अनुतिष्ठंति ते पां प्राजापत्यादीनां यज्ञा
 धिमानि देवानोऽस्त्रिगादि यज्ञागानो च मध्ये यत्स्वरूपं विद्विन्ने तं देवतद्विनिमं इष्टा मि अतः स्वाहा सु

ए प्रसंहितो घर्मा दीतो यज्ञो गवि शेषो देवानप्येनु प्राप्नोतु। अन्वग्निं आततान्। अयमग्नि इव सोऽ
 यः कालानो अग्नमुपाग्रमन्वव्यतः। अनुक्रमेण प्रकाशितवान् अयं जातवेदाः प्रथमो नुव्यः
 स न न हान्यप्यन्वव्यतः किंच सस्यैव पुरुत्रा पुरुनत्वा हन् रश्मीनन्वव्यतः किंच द्यावा रुधि वी उ
 भे अप्यनुक्रमेण आततानः सर्वतो व्यापवान् ममो ज्योतिः छते यः। या उषसः प्रातः कालो पुलक्षि
 ता आहुतयः वाश्च निम्बुवो मम पलापलक्षिता आहुतयः। इष्टाः इतरैर्यज्ञमानैरनुष्ठिता मया तं
 तरिता स्माः सर्वो आहुतीरनेन छते न हविषा सेदधामि अविच्छिन्नाः करोमि। इवो ईष्वर्यै व्याख्याता भू
 रग्नये च स्वाहा भर्तुवः सुवर्तित्रीणि पदान्यव्यानि न व्यस्तरूपेण समस्त रूपेण च मे त्रचतुष्टय
 परतो प्रतिपद्य अग्न्यादि देवता प्रतिपादकानि तथा सस्यमर्थः संपद्यते। भरिष्ये ते नमं त्रेण प्रतिपाद्या
 ये रुधिर्यै महते प्रौढाय प्रज्याय च स्वाहा सुहुतमिदं हव्यमस्त्विति। एवमुत्तरे ऋषि मंत्रेषु न्याख्ये सः। सप्तमे

अग्निः घृतेन देअनेन वसमिधः सप्तसंख्याकाः अश्वत्थो दुब्रपलाशशमीविकं कताशनि दत्त वृक्षपु
 करपुष्पदिवाः अतएव सप्तकागयथोक्ताः संभागः सप्तमेन कानुक्रम्य इति वानस्पत्य इत्युपसंज्ञाः । ला
 लारुवाजिक्वाच्यसप्तनथाचपयंणि का आमनेति काली कुराली च मनोजया च सुलोहिताया च सुधू
 म्रवणोः साहिं गिका विश्वरुची चंदे वीलेली यमाना इति सप्तजिक्वा इति क्रययोमंत्राः ते च यथोक्तस
 मि संवाद्नाशीः सप्तसंख्याकाः अत्रोक्तं कृत्वा यदश्वत्थेति छ इत्यादयः समाख्याताः प्रियाणि धा
 मस्या नान्यादयनी बगार्हपत्यदक्षिणाग्नि सभ्याः वसव्यप्राजिहताग्नीध्रीयाख्या निमोमयागे वह्नि
 भारकाजिसप्तसंख्याकानि होत्राः होतृप्रमुदावय कर्तारः होता प्रणक्ता ब्राह्मण छंसी पोतानेष्टा
 न्नीध्री लावाकश्चेति सप्तसंख्याकाः । लापजमानाः सप्तधायजेति । अग्निहोमोऽग्निहोम उच्यते
 नाउच्यति रात्रोत्थो मोवा जपेयश्चेति सप्तप्रकाराः । तादृशस्त्वसप्तयोनी राह्वनी वादि स्थानानि

घृतेन सर्वतः पूर्य । प्रजापतयेत्यादिम्यष्टं । जातवेदसे । यग्निः । वेदोऽसि वेदना निज्ञानानि ज्ञानान्युत्प
 न्नानियस्मादग्निः सोऽयं जातवेदाः । आधानेन संस्फुतेः स्तोत्रश्चासदाकर्तव्यविषयाणि ज्ञानान्युत्पद्यं
 ते तस्मै जातवेदसयागकाले लतात्सकं सोमं सुनवाम अभिषुते करवाम स्वयं सर्वं वेदोति वेदोऽग्निः । सवा
 रातीयतोऽस्मा सुरातिलं शत्रुलं कर्तुं मिच्छतः पुरुषान्निदहति नि तरो भग्नी करोति । किंच सोऽग्निः नोऽस्मा
 कं विश्वा दुर्गाणि सवी आपदोति पर्वत अतिशयेन नाशितवानित्यर्थः । किंच यथा लोके नावासिं पुंम
 सुद्रवाना विकत्तारयति तथाग्निर्दुहितानि पापयति शयेन तारयतीति शेषः । सप्तं क्तं ० गलतुय स्वा
 हा । इदं प्रस्तराख्यं बर्हिः घृतरूपेण हविषा सप्तं क्तं सम्यगक्तं भवतु । तथादित्य वसुमरुदादिभिर्दे
 वैः घृतेन सम्यगक्तमस्तु । ततो दिव्यं द्यौतमानं नभः आदित्याख्यं यनेनोत्तितमेजोः यं प्रस्तरमात्रो
 तु स्वाहा समर्पितो यं प्रस्तरः । देवानां तु वाते धाः स्वाहा हे मार्ग विदे देवाः पूर्वयं मार्गं कृत्वा समागताः

पुनः प्रतिनिवृत्त्यतं मार्गं कृतः हुननतः पनंदयभो कुरुदेवपुः संनोयते निधिहिवादिवासाधुनातरे अ
 ग्रापिदमात्तं हुनमनु। तर्वाक्रियापवर्तके वा यो निधिहि। इदमात्तं हुनमनु। तदसि० क्षेपः० हृष्यं पात्रसद
 सिगदात्तं केसवं मासिममापिसदात्तं के भूयाः। स नैसकोत्सकमसि। ममापिसर्वमिष्टेभ्याः। त्वं पूर्णं नाप्यायि
 तमसि। अतो मे ममापि पूर्णं मयो भिमनमायनाय पयो संभूयाः असितिरसि। अतो ममापि माहेष्टाः शय
 मगाः। प्राञ्चो० मार्जयेतो। मार्जयेतामिति पाठः। प्राञ्चो दिशि व्यवस्थिताः ये देवाः ऋत्विजस्तजार्जयेतो।
 आत्मनो मोक्षं धूयते। एवं दक्षिणस्यामि सादयो व्याख्यायाः। यत्तादृशो प्रत्येकमेकस्यान्मार्जयतामिति
 कचचनपाठः। संभूयतुल्यान्मार्जयेतामिति बहुवचनपाठ इति विवेकः समुद्रं वः० मयः० आपः वः
 युष्मानसमुद्रमपो वहिं ब्रह्मिणो मित्रा पयामि। मयं च स्वां गोनिंसमुद्रं अपि गच्छत। समुद्रं प्राप्नुत। अह्नादि
 च युष्माकं सादान्नजनया अहिना निरंतरं भूयांसि। मे प्रजामा विद्धुदि। पयश्च मशो मा पयसे वि। पुनरनु

पयुक्ततायामिक्तं मा भूत्। कीदृशो ययं अक्षताः स्रग्भरहिताः। विष्टोः० द्विष्टः० दे प्रथमप्रक्रमत्वं अभि
 मातिहास्यपचाती विष्टोः क्रमोः सिगायत्री कुरो देवतया अनुगृहीतो० हे मे तत्र देशस्तथा एषि वीमसु अ
 त्यविक्रमे पादं प्रक्षिपयति। यममिमानि च ये द्विष्टः सोऽभिमातिर्भिर्भक्तोस्मात्प्रदेशगन्तिसारितः। विष्टोः०
 द्विष्टः० अभिशस्तिरभ्येगपादितो पयादः तद्वद्वं हंता। विष्टो० राती० द्विष्टः० गतिर्भेदः काजमस्तनिरकरा
 मगतिः तद्वद्वं तस्य विरोधिनेः राती० यतस्तान् हंति। विष्टोः० शत्रु० द्विष्टः० शत्रुत्वं हिंसकत्वं तद्वद्वं
 वैरिणः शत्रुयुतः तान् हंति सर्वेषां मे जाणो शेषे पूर्वव्याख्यातं। अगमः० वृत्तिः० हे आदिशतस्य सादात्त
 धर्मं सुवः फलभोगस्थानं सुवर्णं वायुं गन्धं ततो मोक्षघरं सुवरादित्यलोकं गम्याम। तदर्थं मद्
 त्वमं दृशः कदाश्नाम्ना छिसिमा छिन्नोः भूत्वं। ते त्वदर्थं यत्तपोऽस्माभिरनुवाच स्मृतं तस्मै त्वः सेव
 ते तवानुसृतमावृक्षि आसने तात ऊक्ष्णः विच्छिन्नो भूयं। सुभूरसि० धेहि। त्वं सुभूरसि सुभूयं

५०
५०७७

५०

देतेति सुभूः ॥ रश्मीनां रश्मिमुक्तानां चंद्रादीनां मध्ये चोसि। आयुषः स्थापयिताः हि। अतो मया युः स्थापय। एवं ब्रह्मपर्वस्य स्थापयितासि अतो ममिदं ब्रह्मपर्वसं स्थापय इदमहं हि ध्याः। यो भ्रातृव्यो मदीयं ये रश्मिभ्यां दिशो कत्रये प्राच्यादिदिशु मम विरोधमाचरति मदीयमन्नाद्यं चापनि हीर्यति। अमुं भ्रातृव्यं नतः पृथिव्यादिरिदं निर्भममि। शीघ्रमेव निःसारयामि। इदानीं विरोधमना चरंतमपि कालो तदेतदा चरणाशंकया ये भ्रातृव्ये वये हि ध्याः सोपनिःसारितः। से ज्योतिषा भूवं। अहमाहित्य ज्योतिषां सुभवं संगतो भूयासे। ऐदीमावृत्तमन्योर्वर्त। परमेश्वर्ये गोमाददित्य इहः। तदीयमावर्तने अचहमपि प्रादक्षिण्येनावर्त। समदं प्रजन्मोषः। अदं प्रजया संगतो भूयासे। प्रजामया संगतो भूयात्पराय स्यापेयं वेयो ज्यं। ममिदो घ्रासः। हे अग्ने अनया समिधा प्रदीप्तं स्त्वमेमदर्थं दीदिहि दीप्यस्व। तव दीपयिताहमपि त्वत्पसादा दीप्ति भूयासे। वसुमानां सः हे अग्ने अयं यत्तत्त्वमादाहसुमानां धनवान्। अहमपि त्वत्पसादाहसुमानां वसु

५०

मं तो भूयासे। अग्न आ० पंचनः ॥ दुलुनो० ॥ रश्मिं मयि० हे अग्ने पुत्रपौत्राः। हे सुक्तानामस्माकमायं विपश्यं प्रो धयामि। अग्नस्तु परिहरसीत्यर्थः। नोस्मभ्य मूर्जं बलमिषमन्ने स मे तां लुपः प्रेरय देहीत्यर्थः। दुलुनो वैरि मेनामारेवो धृत्वनिराकुरु। सक्तांते तपःशब्दः कर्मवाची शोभनमपः कर्मयस्या सो सवाः। हे अग्ने त्वं स्याः अस्मिं अस्मान् व्यवशोधय। मयि ब्रह्मपर्वसं स्थापय सारसामर्थ्यं पुष्टिधनं च स्थापय। अनेन हृपते ज्योतिष्मती। अयमपि रश्मिर्न हे स रश्मिभा संत इति न हृपति त्वत्पसादे हेन हृपते ज्येन हृपति नाखयाः तु गृहीतो हे शते हिमाः शते हे मंता भूशतवत्सरा नमुष्टु गृहपतिर्भूयाः। त्वमपि गृहपति नाम याज्ञजितः सुष्टु गृहपतिर्भूयाः। तंतं ये अनुत्पन्नपुत्रोत्पन्नये ज्योतिष्मती न दुयनि प्रकाशनसमर्थतामाशिव आशासे मुक्तां ज्योतिष्मती। अमुं देवदत्तादिनामका योत्पन्नपुत्रोत्पन्नये ज्योतिष्मती ममिदं प्रकाशनसमर्थतामाशिव आशासे। कस्त्यो० विसे चतुः। हे यत्तत्त्वमादाहसुमानां धनवान्। अहमपि त्वत्पसादाहसुमानां वसु

52

उपवेवा० हिप्रदा० कुरु। संकाष्ठविशेषेदेवासुयसंवेद्ययज्ञेषुकपालोपधानासुकर्मकारिणसुपवे
 वे० अकल्पयन्। देउपवेवसंवेपुत्रभायीदोस्तोषरत्नास्तानस्मदर्थमित्तानीयानुरक्तानुकुल। देउपवेवा
 स्माकंसमीपेवजादिकैकिंत्विहानुकुल। मनुष्यान्पुत्रंश्चबिरेजविनोयमरहितोष्वा। पशुभिचरंशोपवे
 वेयेहिष्प्रदसथास्मेनामगस्यप्ररति। यशुभिचरितुमिलेत्तथास्मेजयाभिचर्यमाणस्यभापवेवेथुक्।
 सोदेवदत्तमलुहिसिर्वेगहीताकरएवमदरतिपज्जवत्तद्विचार्यन्तयाप्रहरीत्यर्थः। अथवाअस्मेहमेव
 मुदिश्मत्तसंवेवनामगहीताप्रहरीत्यर्थः। अग्नेव्रतपते० रधिन्नादा। हेअग्नेवत्प्रसादादिद्व्रतं चरितवा
 नस्मितव्रतंसमापयितुमशकंशक्नोभवं। मदीयंतद्व्रतमारधिसमदसंभत्। एवमुमेरद्विप्याल्येयं। य
 शोवभय० रधीला। द्वानीमनुष्ठितोयेवशोवभयसंपूर्णोभत्। समग्रआवभृवपुनरयावतोभवतुस
 यज्ञः प्रज्जतप्रतिजज्ञे। अस्मान्नालस्येनानुष्ठातव्रतं ज्ञातवान्। अतएवास्मन्नेहसयज्ञोवावृधेपुनः पु

42

नरवदन्तः सयज्ञोऽस्माभिरिज्यमानो देवानामधिकं पालयिता भवतु । सयज्ञोऽस्मानयः पिपती नः
 अधिकं मनुष्यान् स्य कालकान्तकरो तु । वषमपितस्य सत्पुरुषस्य प्रसादादयी नो यत्साधनानोपत
 योभूयास्म । गोमांसेऽसभायान् देअग्नेपुरावर्तनाय प्रार्थयामा नो यज्ञ एतैर्विशिष्टो भूयात् । यद्दयो
 गा योमस्य सेतीति गोमान् । एवमपि मान्वाश्चिंतयित्वा नृवत्सखा ऋत्विग्भ्यं मंत्रं येर्षुता देवाः सखा
 सोयस्य यत्स्यतादृशः सदमित्सेदो प्रमथ्योऽनभिभवनीयः । इडावानन्तवान् प्रजावान् नृवहूषः
 त्यप्रदः दीर्घः पुनः पुनरनुष्ठानादविठिलः । रयिः वरुधनो येतः पृथुप्रो विलीर्णमूलः मंत्रेषु तु
 छानेन वमलेषु यैकं त्यरहितः । सभायानविकले यत्तद्वृष्टमिच्छेता महत्या विद्वत्सभया युक्तः । असुः प्रा
 णः सोऽस्य लीलमुरः । हे असुरप्राण वल्लभे एषः पुनः प्रार्थयामा नो यत्तत्तु विशेषविशिष्टो भूयात् । ब्र
 ह्मणा दत्तं पमिते दे । हे परिवारकाः भवतः । ब्रह्मणाम् ऋत्विजोऽन्योऽन्यत्तं पमिते वेत्तं परं न भोजनादिभि
 रिति श्रीमत्पायगुणोपनोमकवेत्तनाथ महर्कनाथौ पायसीयदर्शणो मासमंत्रार्थसंग्रहचंद्रिका समाप्ता ॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

सं. ५०७२

पुस्तक सं. ५०७२

॥ इति दर्शपूर्णमासमंत्रार्थसंग्रहचंद्रिका समाप्ता ॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts